

Gratis buspas op de helling

Dinsdag beslist de KU Leuven over de toekomst van de gratis buspas. De kans is reëel dat studenten vanaf volgend academiejaar 20 euro moeten betalen voor een buspas. De studenten betreuren dat ze niet betrokken zijn.

JELLE MAMPAEY EN SAM RIJNDERS

Op het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) van dinsdag zal een voorstel besproken worden om de gratis buspas voor studenten betalend te maken. De tekst stelt voor om er 20 euro per jaar voor te vragen. Studenten zouden een buspas kunnen aanvragen op dezelfde manier als ze een cultuurkaart of een sportkaart kunnen aanvragen. Volgens betrokkenen is de goedkeuring van het voorstel slechts een formaliteit.

Stop

Vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans: "De discussie over de buspas is opnieuw gevoerd naar aanleiding van de begroting van de stad. Er is al jaren discussie over, maar er is nooit een duidelijke beslissing genomen. De gratis buspas lag al langer moeilijk. Het voorstel dat nu voorligt is om de buspas niet langer gratis aan te bieden en het vrijgekomen geld te besteden aan studentenmobiliteit. Het voorstel ligt dinsdag voor op het GeBu. Er is daarna zeker nog tijd voor verdere inbreng."

Met het betalend maken van de buspas wil de universiteit wandelen en fietsen aanmoedigen. Baelmans verwijst daarbij naar het STOP-principe, dat stappen op de eerste plaats zet, voor fietsen (trappen), openbaar vervoer en tot slot de privéwagen.

Baelmans: "De gratis buspas kan busgebruik voor korte afstanden binnen het centrum aanmoedigen in plaats van wandelen of fietsen. Anderzijds is het busgebruik voor langere afstanden tussen centrum en de campussen Gasthuisberg en Arenberg voor een aantal studenten wel een goed mobiliteitsalternatief binnen het STOP-principe, hoewel ook hier de fiets voor de meesten aan te bevelen is."

Zowel de KU Leuven, Groep T, het Lemmensinstituut, de KHLeuven als de stad dragen bij aan de financiering van de buspas. Aan de KHLeuven werd afgelopen week al beslist om de buspas betalend te maken op voorwaarde dat de andere betrokken partijen het voorstel goedkeuren.

"De studenten van de KHLeuven maken het meest van alle studenten gebruik van de buspas," vertelt Tessa Verberckmoes, de voorzitter van Oker,

de overkoepelende kringraad KHLeuven. "Onze leslokalen liggen verder van het centrum. Ik denk dat veel studenten het niet zien zitten om te voet of met de fiets naar onze campussen in Heverlee te gaan."

Twee miljoen

Uit een enquête van de Leuvense studentenraad LOKO uit 2010 bleek dat 45 procent van de KU Leuvenstudenten en maar liefst 75 procent van de KHLeuvenstudenten de buspas meermaals per week gebruikt. Uit cijfers van de KU Leuven blijkt dat de buspas in het academiejaar 2011-2012 ongeveer twee miljoen keer gebruikt werd. De instellingen en de stad betalen een vast bedrag aan De Lijn per geregistreerde busrit. De kostprijs van de buspas voor de stad en de instellingen hangt

Ruben Bruynooghe. "Ze wisten dat we de buspas belangrijk vonden. We zijn wel blij dat hij niet volledig afgeschaft wordt. Er is nog marge om verder te onderhandelen en de buspas eventueel opnieuw goedkoper te maken."

Het voorstel om de buspas betalend te maken, komt volgens Bieke Verlinden, de schepen van Studentenzaken (sp.a), van de universiteit en de hogescholen. "De kennisinstellingen hebben voorgesteld om naar een betalende formule te gaan. Dat is nog niet overal formeel goedgekeurd, maar het schepencollege werd gevraagd om een principiële beslissing."

De stad blijft investeren in studentenmobiliteit. De buspas wordt ook in de toekomst deels gesubsidieerd. "Wij komen onze engagementen na," aldus

"Het is jammer dat we er niet bij betrokken zijn"

RUBEN BRUYNNOOGHE, STUDENTENRAAD LOKO

af van het aantal ritten dat studenten afleggen.

De Leuvense studentenraad LOKO zegt dat de meeste beslissingen genomen zijn tijdens informele besprekingen tussen de stad, de universiteit en de hogescholen. "Het is jammer dat we daar niet bij betrokken zijn," zegt LOKO-voorzitter

Verlinden. Het is te vroeg om te zeggen wat er met de vrijgekomen middelen gaat gebeuren. "Daarover beslis ik niet alleen. Het schepencollege zal een principiële beslissing nemen. Onze bestuursnota staat vol met ideeën die de hele stad ten goede komen, ook op vlak van mobiliteit."

Beeld

Voor de Record Store Day, die afgelopen zaterdag plaatsvond zakte Daan Stuyven af naar Leuven. Meer over de Record Store Day in de katern cultuur. (Foto: Caroline Hermans)

ONDERWIJS
Proffen en studenten over rectorverkiezingen

3

INTERNATIONAAL
Professor Morales over Venezuela na Hugo Chávez

5

STUDENT
Lessenrooster-app verplicht offline gehaald

6

SOCIAAL
Bussen weg uit stadscentrum?

8

ONDERZOEK
Econoom Geoffrey Hodgson over altruïsme

10

CULTUUR
Kunstroute in Leuven

12

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE Splinter

Regenbogen uit de context

Wat is het verband tussen Bart De Wever die een antwoord mist in een tv-spelletje en de begrafenis van Margaret Thatcher? Weinig, tenzij beide gebeurtenissen zodanig gehypet worden dat ze een exportproduct worden van de persoonlijkheids-cultuur die de politiek tegenwoordig bepaalt, met dank aan de media.

“Bart De Wever vergist zich: Antwerpen niet de slimste gemeente”. Dat was de kop van het artikel op de website van *De Standaard* over de deelname van 't Stad aan het VIER-programma *De Slimste Gemeente*. Dat televisiequizzen door onze (kwaliteits-)pers als staatszaken worden behandeld, zijn we intussen gewoon, maar het deel voor de dubbele punt doet wel nadenken. Het is namelijk een illustratie van het feit dat de populariteit van De Wever hem stilaan verheft tot een soort halfgod over wie het moeilijk genuanceerd verslaggeven wordt als zelfs een quizblunder een hoofdpunt wordt.

Thatcher was in datzelfde bedje ziek. In haar geval ging het echter nog een pak verder, zoals haar begrafenis met militaire eer vorige week nog eens illustreerde. Die werd overigens zelf bekostigd door de overheid en dat terwijl haar programma er vooral op neerkwam dat de staat zich zo weinig mogelijk inmengde, laat staan financieel. De vraag rijst dan ook in welke mate de aandacht zich de voorbije weken toespitste op de Iron Lady, die in de loop der jaren uit straffe uitspraken en mediagenieke momenten werd opgetrokken, en andere aspecten, zoals het verdeelde Groot-Brittannië dat ze achterliet, in verhouding niet wat weinig aandacht kregen.

Zo ver is De Wever nog lang niet, en gelukkig maar. Toch vallen een aantal gelijkenissen tussen de twee, los van hun gedachtegoed, amper te negeren. Ook hij staat of valt met zijn quotes, zelfs al zijn die uit hun context gerukt. Denk maar aan de hetze rond het citaat over de regenboog-T-shirts, dat nochtans begon als klein onderdeel van een uitgebreid betoog. Daarnaast wordt de N-VA door velen vereenzelvigd met hem, net zoals de naam van Thatcher een synoniem was van de Conservatieve Partij in het Verenigd Koninkrijk.

Dat soort idolatrie komt mijns inziens niemand ten goede. Meer nieuws over het persoonlijke leven van onze politici leidt onvermijdelijk tot minder ruimte voor wat écht belangrijk is, namelijk hun standpunten. Wanneer die herleid worden tot loze citaten, staan ze een onderbouwde politieke keuze in de weg. Dat is nefast voor de kiezer, die het in een complex land als het onze soms gewoon niet meer weet, maar doet ook geen goed aan de sérieux van de partijprogramma's. Ook de politiek zelf ondervindt dus nadeel aan deze persencultus.

Uiteraard draait politiek om mensen, maar vooralsnog zijn de ideeën van die mensen belangrijker dan hun quizcapaciteiten of looptrainingen. Politici op een piëdestal zetten levert zeker ronkende titels op, maar brengt voor de democratie geen zoden aan de dijk. Het is dan ook hoog tijd dat de pers voorzichtig begint om te springen met het promoten van persoonlijkheden, zodat de politieke hoofdrolspelers met gelijke wapens kunnen strijden, niet in de quizzaal, maar in het maatschappelijk debat, waarin ideeën hopelijk meer ruimte krijgen dan één luttele zin.

JASPER VAN LOY

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

FOTO'S: CAROLINE HERMANS

Afgelopen zaterdag was het wereldwijd Record Store Day. Platen zijn hipper dan ooit, platenzaken dus ook. En dat willen ze vieren. In Leuven kwamen tal van artiesten optreden, onder andere in de Bilbo op het Ladeuzeplein.

Onderwijs

INTERVIEW HARRY MARTENS, DE VOORZITTER VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

“Men vertrouwt de universiteiten en de hogescholen niet”

Als nieuwe voorzitter van de Vlaamse Onderwijsraad adviseert Harry Martens de Vlaamse regering. Hij kan daarbij putten uit zijn ervaring als oud-rector van de UHasselt en zijn carrière als professor.

JENS CARDINAELS

We ontmoeten Harry Martens op zijn eerste werkdag als voorzitter van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor). “Dat is een adviesraad van de Vlaamse overheid. We denken na over het volledige onderwijsveld: van het kleuteronderwijs tot de universiteit. Onze raden zijn bevolkt door alle belanghebbenden van het onderwijs. Dat zijn niet alleen de inrichters zoals de onderwijsnetten en de instellingen, maar ook de vakbonden, werkgevers en de gebruikers; zoals studenten, ouders, scholieren...”

Engels

De Vlaamse oppositie klaagt dat de regering de raad van haar adviesraden vaak niet volgt.

Harry Martens: «Ik heb niet het gevoel dat er binnen de Vlor frustratie heerst over het feit dat zijn adviezen niet altijd onmiddellijk tot implementatie leiden. Overheidsmaatregelen zijn nu eenmaal ook het voorwerp van een politieke discussie over onder andere budgetten. In tijden van budgettaire schaarste is het nu eenmaal

moeilijk om sommige van onze adviezen uit te voeren.»

U heeft als rector wellicht zelf gemerkt dat het onderwijs internationaler wordt. Vindt u dat er meer ruimte moet zijn voor lessen in het Engels?

Martens: «Ik ben er een voorstander van om ook anderstalige professoren en studenten te rekruteren. Daar kunnen Engelstalige vakken bij helpen,

maar de regelgeving maakt het de universiteiten en hogescholen niet makkelijk. Dan druk ik het zacht uit. Een opleiding of opleidingsonderdeel moet enkel in het Engels als daar goede redenen voor zijn. Maar als die er zijn, dan zou het eenvoudig moeten kunnen.»

Kunnen universiteiten en hogescholen volgens u zelf een goede taalregeling uitbouwen, zonder overheidsregels?

Martens: «De hogeronderwijsinstellingen zijn perfect in staat om daar verstandig mee om te gaan, maar in bepaalde kringen is er achterdocht. Ze vertrouwen de universiteiten en de hogescholen niet. Dat is spijtig, want dat verdienen ze niet. Maar het parlement heeft het laatste woord. Als dat vinden dat er regels moeten zijn, dan is dat zo. Alleen moeten die regels haalbaar zijn.»

Losgekoppeld

In het verleden zei u over de associaties (samenwerkingen tussen universiteiten en hogescholen): “Als rector ben ik een voorstander, maar als academicus niet.” Staat u daar nog achter?

Martens: «Ik ben voor de integratie (de verhuizing van de academische opleidingen van de hogeschool zoals industrieel ingenieur, toegepaste taalkunde... naar de universiteit, red.). Maar het zal een lastig en langdurig proces zijn, dat zeker niet

voltooid is wanneer de opleidingen in oktober verhuizen. Ik heb het meegemaakt als rector, toen de Economische Hogeschool Limburg integreerde in de UHasselt.»

Wat moet de rol van de associaties zijn na de integratie?

Martens: «Ze blijven zinvol, want de hogescholen behouden de professionele bachelors. Ook voor die opleidingen is de uitwisseling van onderzoeksexpertise een meerwaarde.»

Sommigen vrezen dat de hogescholen door de universiteiten zullen worden verpletterd in de associaties. Denkt u dat ook?

Martens: «Nee. Er is geen strijd tussen instellingen. De universiteiten hebben belang bij goede bachelors in de hogescholen. En ook de hogescholen halen voordelen uit de asso-

ciaties: ze kunnen gebruik maken van de onderzoeksinfrastructuur van de universiteit en er kunnen universitaire gastdocenten komen lesgeven. De associatie kan ook aanleiding geven tot samenwerking tussen professionele en academische opleidingen.»

BIO Harry Martens

- Geboren op 29 april 1945 in Houthalen
- Studeerde scheikunde aan de KU Leuven en doctorerde
- Werkte vanaf 1975 aan het Limburgs Universitair Centrum (LUC, nu Universiteit Hasselt)
- Was LUC-rector van 1988 tot 2004
- Werd op 28 maart verkozen tot Vlorvoorzitter

Jens Cardinaels

Rectoren worden eredoctors in Antwerpen

Deze week krijgen rectoren van vier Vlaamse universiteiten een eredoctoraat aan de Universiteit Antwerpen. Die huldigt de goede samenwerking tussen de verschillende universiteitssteden. “Maar het is absoluut geen vriendjespolitiek,” vertelt Alain Verschoren, rector van de UA.

RUBEN VAN LENT EN PIETER ROMBOUTS

Op 25 april reikt de Universiteit Antwerpen (UA) eredoctoraten uit. Ook dit jaar gaan de onderscheidingen naar vier buitenlandse onderzoekers, stuk voor stuk toppers in hun gebied. “Een eredoctoraat voor wetenschappelijke verdiensten is een beloning voor wat je bewezen hebt,” vertelt UA-rector Alain Verschoren. “Elk jaar reiken wij aan de UA ook een eredoctoraat uit voor algemene verdiensten, voor personen die zich op een andere manier onderscheiden hebben. Dat kan iedereen zijn, van kunstenaars tot politici.”

Dit jaar gaat dat eredoctoraat voor algemene verdiensten dus naar de rectoren van Gent, Leuven, Hasselt en Brussel. “We merken dat er de laatste jaren een steeds betere samenwerking is tussen de verschillende universiteiten en dat wilden we onder de aandacht brengen. Want samenwerking tussen universiteiten is goed voor wetenschappelijke innovatie,” legt Verschoren uit.

Universiteit Vlaanderen

De rectoren zelf kijken er toch een beetje met gemengde gevoelens tegenaan. “Dat is zeer leuk om te krijgen, maar de universiteiten dichter bij elkaar brengen hoort bij de job,” klinkt het unaniem. “Het

is natuurlijk een leuke attentie van de UA en geapprecieerd worden voor je job is altijd leuk,” zegt KU Leuvenrector Mark Waer.

UHasseltrector Luc De Schepper benadrukt dat dit goed is voor het imago van de vier universiteiten. “In de media komt nogal vaak het beeld dat wij elkaar heel erg beconcurreren en ruzie maken en op deze manier kunnen we duidelijk stellen dat dat helemaal niet het geval is.”

Verschoren gebruikt een sportmetafoor: “Elke voetballer zal in zijn eigen ploeg vechten om goals te maken. Maar als het gaat om de Rode Duivels, staan ze daar voor de natie. We moeten onze ploeg verdedigen, maar om onze plaats te bepalen in de wereld moeten we de beste mensen over de universiteiten heen laten samenwerken. Op basis van willen, niet op basis van moeten.”

Verschoren is als wiskundige zelf nauw betrokken bij samenwerkin-

gen allerhande. “Ik heb zelf al les gegeven aan de VUB. We willen samen een masteropleiding wiskunde creëren: in plaats van vijf aparte opleidingen kunnen we evolueren naar twee of drie. Niet om een Universiteit Vlaanderen in het leven te roepen. Dat zou een mastodont zijn met meer dan 120.000 studenten. Het is goed dat er verschillende

te bekampen, kun je beter aanhalen om elkaar te versterken.”

De rectoren zien elkaar zeker twee keer per maand. Vrijdag was er nog een conclaaf met alle Vlaamse rectoren in Louvain-La-Neuve. “Zoals het er nu voor staat, is het goed,” weet Paul De Knop, de rector van de Brusselse universiteit VUB. “Ik pleit zeker ook niet voor Universiteit Vlaande-

“We merken dat er de laatste jaren een steeds betere samenwerking is tussen de verschillende universiteiten”

ALAIN VERSCHOREN, RECTOR UNIVERSITEIT ANTWERPEN

universiteiten bestaan en concurrentie moet er zeker zijn. Vroeger probeerden we de middelen zoveel mogelijk naar ons te trekken, maar de energie die je gebruikt om elkaar

ren, want zoals we in de Angelsaksische landen zien zijn kleine universiteiten veel efficiënter en kwalitatiever dan grote. Een monopoliepositie is absoluut te vermijden.”

Onderwijs

RECTORVERKIEZINGEN 2013

DE STUDENTEN

“De rector kandidaten voelen goed aan wat leeft bij studenten”

Vorige week kwamen de vier rector kandidaten (Rik Torfs, Karen Maex, Tine Baelmans en Bart De Moor) met hun programma's naar buiten. Wat vinden de studenten van de inhoud?

— Rector — Verkiezingen

KORNEEL DE SCHAMP

Een opvallende vaststelling is dat de programma's grotendeels gelijklopen. De verschillen zijn klein, en dus wil geen enkele kring al een favoriet aanwijzen. Drie van de kandidaten zijn echter ingenieurs. Speelt dit een rol voor VTK, de kring van studenten ingenieurswetenschappen? Preses Rien Hoeyberghs: “De mentaliteit van de drie ingenieurskandidaten qua beleid komt misschien meer overeen met de onze, maar we zullen zeker met open vizier naar Rik Torfs luisteren. We zitten als VTK in een unieke situatie, maar dat neemt niet weg dat de programma's op de eerste plaats staan.”

“We kunnen enkel iets betekenen door onze stemmen te bundelen”

VTK-PRESSES RIEN HOEYBERGHS

Tine Van Calster, preses van Babylon, stelt zich toch wat vragen: “We zullen zeker bekijken of de drie ingenieurskandidaten de humane wetenschappen correct zouden vertegenwoordigen.”

Van Calster merkt bovendien enkele tekortkomingen in de programma's. “Voor ons zijn drie thema's belangrijk: de integratie, want voor ons komt toegepaste taalkunde erbij, de tweejarige master en de letterenbibliotheek, die kampt met financiële problemen. Helaas vonden we onze thema's niet in elk programma terug, al zullen we dit zeker bespreken met de kandidaten.” Ook Sander Liekens van VRG vindt de programma's sterk gelijklopend: “Naast concrete voorstellen mis ik bijvoorbeeld een vermelding van de nota over kringruimtes (een nota over herverdeling van de ruimtes zoals fakbars die vorig jaar heel wat stof deed opwaaien, red.) wat toch belangrijk is voor de kringen.”

Over de voorstellen van de kandidaten om de multolerantie in de master te herzien zijn de meesten positief. Frederik Deman, de preses van Medica: “Wij zijn al lang vragende partij voor een herziening. We kunnen immers niet op stage vertrekken als we niet slagen voor een van onze vakken.”

Versillende kandidaten wilden ook de flexibilisering (de mogelijkheid dat studenten kunnen hun programma grotendeels zelf samenstellen en volgen vakken uit verschillende fases, red.) herzien. Deman: “Er is niets mis met concept flexibilisering, maar er werd te weinig rekening gehouden met de praktische implicaties. Het is goed om nu wat meer rekening te houden met praktische zaken zoals werkdruk, het IER (Individueel Examenrooster, red.) en samenvallende colleges.” Hoeyberghs: “Als er zaken kunnen vereenvoudigd worden, zullen we dergelijke voorstellen zeker niet op voorhand afschieten.”

KULAK

Opvallend is ook de aandacht voor het UZ Leuven en KULAK, de campus van KU

Leuven in Kortrijk. Frederik Deman is opgetogen: “Het doet me veel plezier dat er zoveel aandacht wordt besteed aan de universitaire ziekenhuizen. Ze zijn toch een van de troeven van onze universiteit, en zijn gekend in binnen- en buitenland.” Jasper Deschamps, KULAK-preses, merkt dat de verkiezing ook in Kortrijk leeft: “De kandidaten komen hun programma één voor één voorstellen in Kortrijk, aan alle professoren en studenten. Tot nu toe zagen we al Rik Torfs en Karen Maex. Torfs hield zelfs een aparte discussie met studenten, iets wat Maex jammer genoeg niet deed.” De aandacht voor de KULAK is mooi meegenomen, vindt Deschamps. “We merkten een duidelijke visie over de KULAK bij de kandidaten en

dat doet ons plezier.”

Versillende kandidaten zetten ook sterk in op digitalisering. Liekens: “Millenniumonderwijs klinkt heel mooi, maar de term is natuurlijk heel vaag. Als je de kandidaten de keuze geeft tussen MOOC's (Massive Open Online Course, een online cursusconcept, red.) of een nieuwe aula, kiezen ze toch voor een nieuwe aula. Als ze echt de stap zouden wagen naar digitalisering, zouden ze voor de MOOC's kiezen.”

Kortom, nog heel wat om over te debatteren tussen de studenten. Hoeyberghs: “We willen heel graag met de studenten één blok vormen, want we kunnen enkel iets betekenen door onze stemmen te bundelen.” Deman concludeert: “De kandidaten voelen redelijk goed aan wat er leeft, niet alleen bij de studentenvertegenwoordigers maar ook bij de kringen en de studenten zelf. Nu is het tijd voor debat.”

DE PROFESSOREN

“Intenties zijn goed, concrete voorstellen nog beter”

De vier kandidaat-rectoren hebben hun programma's voorgesteld. In afwachting van de eerste stemronde, op 13 mei, laten we alvast enkele gezaghebbende professoren aan het woord over de programma's. Stefan Vaes: “Er is één punt waarop de kandidaten grondig verschillen, en dat is hun persoonlijkheid.”

— Rector — Verkiezingen

JELLE MAMPAEY EN ANNEKE SALDEN

De gecontacteerde professoren zien grote gelijkenissen tussen de programma's van de rector kandidaten. Het gaat om programmapunten die ook bij vorige rectorverkiezingen al naar voor kwamen, maar waar geen oplossing voor gevonden lijkt te worden. Een thema dat voortdurend terugkomt is administratieve overlast.

Jan Eggermont, de vicedecaan van de Faculteit Geneeskunde: “Wanneer je een historische analyse zou maken van de voorbije rectorverkiezingen, zul je merken dat er altijd bepaalde thema's terugkomen. Dat zijn complexe punten waar geen magische oplossing voor bestaat. Elke kandidaat raakt die punten aan, je kunt daar niet onderuit. In dat opzicht is het logisch dat de programma's op elkaar lijken.”

Stefaan Vaes, professor Wiskunde: “Over veel zaken gebruiken de kandidaten andere bewoordingen, maar ze staan eigenlijk wel voor hetzelfde. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer het over de flexibilisering van het onderwijs gaat: uiteindelijk is iedereen het erover eens dat er gewerkt moet worden aan de administratieve last ten gevolge daarvan.”

“Er is één punt waarop de kandidaten grondig verschillen, en dat is hun persoonlijkheid. Een rector moet kunnen samenwerken, niet alleen met zijn eigen ploeg van vicerectoren, maar met verantwoordelijken in alle geleidin-

gen van de universiteit. Enkel met een goede samenwerking kan het mandaat succesvol zijn. Ik denk dat de vraag of een rector op een constructieve, enthousiasmerende manier met iedereen kan werken, doorslaggevend is”.

Concreter

Nicolas Standaert, professor Sinologie, bevestigt dat administratieve overlast terugkomt in alle programma's, maar hij is kritisch over de voorstellen die de kandidaten formuleren: “Het thema van administratieve overlast komt in bijna alle teksten naar voor. Het is goed dat er een bewustwording is inzake administratieve overlast, vroeger werd dat weggewimpeld. Maar de voorstellen zijn niet erg concreet. De meest concrete voorstellen daarover vind je eigenlijk terug in het programma van Mark Waer van vier jaar geleden. Toch is het probleem

“Vicerectoren hebben een streepje voor”

PROFESSOR BERT CORNILLIE

de laatste jaren enkel toegenomen.”

“Mijn vraag aan de rector kandidaten is of ze concrete voorstellen hebben om de administratieve overlast aan te pakken. Intenties zijn goed, maar concrete voorstellen nog beter.”

Standaert schreef in samenwerking met enkele andere professoren een opiniestuk dat verder in deze krant terug te vinden is: “We willen een positieve bijdrage leveren aan het debat over de rectorverkiezingen. We willen dat er weer nagedacht wordt over waar we naartoe willen met de universiteit. Tegen gelatenheid in, hopen we op een nieuwe betrokkenheid rond een thema als onderwijs.”

“De rector kandidaten hebben hun voorstellen openbaar gemaakt. Het is goed dat ook de geledingen van de universiteit met voorstellen komen. Zo kunnen we tot een betere dialoog komen.”

Romantisch

Bert Cornillie, professor Spaanse taalkunde benadrukt het belang van de verkiezingsperiode: “De rectorverkiezingen zijn een periode van reflectie. Dat is belangrijk voor onze instelling. Zelfs personen die in het beleid zitten, nemen op dat moment afstand om op die manier tot de essentie te komen.”

Cornillie beaamt dat persoonlijkheid een belangrijke rol speelt: “We moeten vooral kijken hoe die mensen een ploeg zullen leiden. Ik vind dat vicerectoren sowieso een streepje voor hebben. Ze hebben ervaring, en ze hebben meer zicht op wat haalbaar is. Vicerectoren zijn inderdaad niet verkozen, maar ze hebben zich wel verdienstelijk gemaakt op andere vlakken om vicerector te worden.”

“Het programma van Torfs is concreter dan vorige keer, maar het blijft een nogal romantische sprong naar de toekomst. Je kunt dat visionair noemen, maar het is wel makkelijk om zonder bestuurservaring een mooi ideaalbeeld van de universiteit te schetsen. Optimisme is aanstekelijk om te lezen, dat heb je ook met de lange tekst van Bart De Moor, maar met retorisch opgebouwde teksten krijgt de lezer nog geen duidelijk beeld van het type beleid van de volgende rectorploeg.”

Internationaal

De onvoltooide Venezolaanse democratie

Na de dood van de Venezolaanse president Hugo Chávez behaalde zijn erfgenaam Nicolas Maduro een nipte overwinning. De oppositie spreekt van gefraudeerde verkiezingen. Maria del Carmen Patricia Morales, een kenner van Latijns-Amerika die verbonden is aan het Instituut voor Europese Cultuur en Samenleving, licht het woelige politieke klimaat in Venezuela toe.

EVA SCHALBROECK

Hoe hebben deze verkiezingen tot zo'n crisis kunnen leiden?

Morales: «De polarisatie is erg gevaarlijk voor de veiligheid en stabiliteit van het land. Die bestond vroeger al, maar toen werden de overwinningen van Chávez wel aanvaard. Maar hij was zelf ook een controversieel figuur. Zo heeft hij in het verleden nipt een referendum verloren, maar bleef hij wel aan de macht. Het verrassende aan deze verkiezingen was het minimale verschil van 1,6 procent. Daardoor beschuldigde de oppositie de partij van Maduro van fraude. Opvallend is dat ongeveer 10 procent minder mensen gestemd hebben en dat speelde wel een grote rol.»

Hoe regeert de internationale gemeenschap op de uitslag?

Morales: «De resultaten zijn al erkend door de Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS), Spanje en de meeste buurlanden. Dus het lijkt erop dat de resultaten geldig zullen worden verklaard. Oppositieleider Henrique Capriles aanvaardt de resultaten niet en eist een hertelling. Wel heeft hij zich neergelegd bij de beslissing van Venezolaanse Nationale Kiesraad om een deel van de stemmen te hertellen.»

Ook de Verenigde Staten sturen daar op aan. Wat is hun invloed?

Morales: «Welke rol kunnen de VS nu in dit conflict spelen? Wij eisen toch ook geen

inmenging bij hun verkiezingen? Venezuela heeft zeker geen voorkeur voor een Amerikaanse inmenging. De relatie tussen de VS en Venezuela loopt ook niet altijd vlot. De VS hebben vroeger ook slechte zaken gedaan voor de democratisering en mensenrechten in Latijns-Amerika. Hun rol is hier uitgespeeld. De VS zijn trouwens lid van de OAS, dus moeten ze zich neerleggen bij hun erkenning van de uitslag.»

Problemen

Wat zijn de grootste problemen in Venezuela?

Morales: «Er was geen garantie meer van meningsvrijheid en pluraliteit. Venezuela is ook een erg onveilig land, vooral in de steden zoals Caracas, zoals de dodelijke manifestaties bewijzen. Er is ook veel corruptie. De economische crisis heeft de problemen nog verergerd, ondanks de natuurlijke rijkdommen van Venezuela door de aanwezige olie. Er is een grote kloof tussen rijk en arm en dat werkt de polarisatie in de hand.»

«De problemen gaan ook verder dan dat. Venezuela heeft een nog jonge en kwetsbare democratie. Het democratisch systeem is aangetast en moet verbeterd worden. Er moet meer professionaliteit komen, de campagnes moeten beter voorbereid en zakelijker worden. Er moet meer respect en kritische zin zijn. De verschillende partijen moeten ook beter samenwerken en het parlement moet actiever zijn. Die democratische deficits moeten worden aangepakt. Democratie blijft dan ook een moeilijke evenwichtsoefening voor Venezuela.»

«In tegenstelling tot de Arabische wereld zit er geen Venezolaanse Lente aan te komen. Capriles had daar op aangestuurd, maar dat heeft Latijns-Amerika helemaal niet nodig en het zou niet de gewenste resultaten opleveren. Het zou bovendien ronduit gevaarlijk zijn.»

Hoe beïnvloedt de controverse rond Maduro het conflict?

Morales: «Het probleem rond Maduro is dat hij zijn carrière niet op eigen kracht heeft uitgebouwd. Goede leiders, zoals Barack Obama of Dilma Rousseff (*de president van Brazilië, red.*), zijn wel broodnodig. Die halen het door hun talent en persoonlijkheid in tegenstelling tot Maduro die gewoon aangeduid werd door Chávez. Het is nogmaals een voorbeeld van een afwijking binnen de Venezolaanse democratie.»

Hoe beoordeelt u de erfenis van Chávez?

Morales: «Het is nog redelijk vroeg om die vraag te beantwoorden. Hij heeft zowel goede als slechte dingen voor Venezuela gedaan. Hij stelde steeds het belang van Latijns-Amerika voorop. Hij keek verder dan de nationale grenzen en dacht in termen van regionale samenwerking. Bovendien heeft hij veel voor de armen gedaan. Zo heeft hij bijvoorbeeld het onderwijs gestimuleerd. Analfabetisme was vroeger een groot probleem in Venezuela, zeker onder arme mensen. Dankzij Chávez is dat sterk terug gedrongen. Maar degelijk onderwijs is meer dan enkel vrij van analfabetisme te zijn. De bevolking eist onderwijs vrij van ideologisering. Studenten hebben voor beide kampen gestemd, hoewel er ook een grote beweging tegen Chávez was.»

«Problematisch was dat hij lang aan de macht wilde blijven en de media controleerde. De oppositie wilde dit populisme aanpakken. De corruptie, schending van de

Andrew Snowball

“De rol van de Verenigde Staten in Latijns-Amerika is uitgespeeld”

vrijheden en onveiligheid waren er te veel aan. Het personalisme rond Chávez was bovendien ook erg gevaarlijk. Nu hij overleden is, blijkt er plotseling geen partij achter hem te staan. Personalisme is nooit een goede zaak en zeker niet voor de politiek.»

«Venezuela heeft nu vooral nood aan stabiliteit en dat kan enkel in een maatschappij met een goed functionerende democratie waar de vrijheden van de burgers gegarandeerd worden. De meerderheid van de Venezolanen wil nu de democratie voltooien.»

APACHE.BE BIEDT EXCLUSIEVE KORTINGEN VOOR VETO-LEZERS

Als u voor 30 april een abonnement neemt op Apache.be betaalt u 30% minder!

Hoe werkt het?

Heel eenvoudig:

- surf naar www.apache.be en klik op 'WORD ABONNEE'
- kies de gewenste formule (1 maand / 3 maanden / 1 jaar)
- voer de volgende code in: APRIL13VETO
- geniet van een exclusief tarief voor Veto-lezers

Waarom betalend?

- 1) We werken met professionele journalisten, die we naar behoren willen vergoeden
- 2) Om onze redactionele onafhankelijkheid te garanderen is Apache.be volledig reclamevrij
- 3) We streven op termijn naar financiële onafhankelijkheid

Wat is Apache.be?

Apache.be is een nieuwssite voor diepgaande onderzoeksjournalistiek. De redactie wil inzicht bieden in maatschappelijk relevante kwesties, door het aanleveren van gedetailleerde achtergrondinformatie, duiding en diepgravende analyses.

We gaan geen onderwerp uit de weg en geloven in onze rol van 'vierde macht'. Journalistieke onafhankelijkheid, integriteit en het opnemen van maatschappelijke verantwoordelijkheid staan daarbij centraal.

Ook is er een belangrijke rol weggelegd voor de lezer. Dankzij het innovatieve coöperatieve model, dat kenmerkend is voor Apache.be, handelt de redactie ten dienste van - en in interactie met - haar publiek.

Meer info op www.apache.be

Dit aanbod is geldig tot en met dinsdag 30 april 2013, en geldt uitsluitend bij invoering van de unieke code voor Veto-lezers: APRIL13VETO. Apache.be is een initiatief van De Werktitel vzw en De Werktitel cvba. © 2013 Apache.be.

Student

KU SPORT (4) | VOLLEYBAL

De impact van leiderschap in sport

In KU Sport plaatst Veto de sportploegen van onze alma mater op het voorplan. Deze week neemt volleybalcoach Katrien Franssen het woord. Zij heeft het in haar doctoraatsonderzoek over leiderschap in sport.

SANDER COX

“Leiderschap is iets wat je tijdens het seizoen kan creëren en sturen,” vertelt volleybalcoach en doctoraatsstudent Katrien Franssen. “Dat besef komt vaak veel te laat. Al bij de samenstelling van een ploeg moet je als coach rekening houden met leiderschap. Vooralsnog houden hier heel weinig coaches effectief rekening mee. Het is belangrijk dat de coach zich bewust is van de vraag wie de leiders zijn binnen zijn team.”

“Je kunt wel een leiderstype zijn maar dan moet je binnen de ploeg nog worden geaccepteerd. Vaak ontbreekt goed leiderschap. Het is eerder regel dan uitzondering dat de kapitein niet wordt gekozen omwille van zijn leiderschapscapaciteiten. Andere redenen bij de selectie van kapitein geven hier vaak de doorslag, bijvoorbeeld de zoon of dochter van de sponsor of oudste van het team.”

De doctoraatsstudente adviseert coaches om de karakters beter te monitoren en het leiderschapsproces continu te bewaken, bijvoorbeeld door spelers inspraak te geven in teamdiscussies. Zo krijgt de coach inzicht welke spelers tot welk leiderschapstype behoren.

De volleybalcoach onderscheidt in haar onderzoek de taakleider, de motivationele leider, de sociale leider en de externe leider. Uit haar doctoraat blijkt dat in amper twee procent van de teams deze vier functies door eenzelfde persoon

worden vervuld. Leiderschap binnen het team is dus gewoonlijk verdeeld. Illustratief is de conclusie dat in bijna de helft van de sportteams de captain niet als de belangrijkste leider van de ploeg wordt gezien.

Teamvertrouwen

Als speelster en coach van de KU Leuvenvolleybalploeg ervaart de promovendus ook zelf wat leiderschap met een team kan doen. “De goede teamsfeer binnen onze ploeg zorgt voor een enorme trainingsinzet en een schitterende mentaliteit waarbij de speelsters voor elkaar

door het vuur gaan. Speelsters vinden het echt een eer om voor de universitaire ploeg te spelen. De helft van de speelsters weet dat ze op een belangrijk toernooi waarschijnlijk niet spelen maar dat maakt hen niet uit. Het teambelang staat voor iedereen voorop. Ook naast het veld hebben ze als supporter een heel belangrijke rol. De libero krijgt bij mij de taak om de receptie en verdediging in het achterveld te organiseren. Zelf stuur ik op de andere vlakken meer tactisch bij. Daarnaast probeer ik als motivationele leider iedereen te motiveren om tot het uiterste te gaan.”

De erelijst van de universitaire volleybalploeg laat zien dat de onderzoekster recht heeft van spreken. In vier seizoenen behaalde de volleybalcoach met de KU Leuvenploeg onder andere twee keer de Vlaamse en drie keer de Belgische titel. Afgelopen seizoen pakte de ploeg net als twee jaar geleden de dubbel. Bij zo-

wel de Vlaamse als Belgische finale kwam Leuven uit tegen Gent. Ondanks een 2-0 achterstand in sets wonnen de Leuvense dames alsnog de Belgische titel.

“Teamvertrouwen is cruciaal. Als team moet je altijd blijven

chaamstaal, bepaalt in grote mate of de spelers er nog in geloven.

Uit haar onderzoek blijkt dat onderlinge communicatie een van de belangrijkste predictoren is voor het teamvertrouwen. “Als die communicatie wegvalt is dat een teken dat het

“In bijna de helft van de sportteams wordt de captain niet als leider van de ploeg gezien.”

geloven in de teamcapaciteiten.” Juist in het overbrengen van dat teamvertrouwen spelen de leiders een niet te onderschatten rol. De mate van uitstraling van de leider, in de zin van enthousiasme en li-

niet meer gaat lukken. Daarom is het zo belangrijk om na een punt telkens bij elkaar te komen, elkaar aan te moedigen en tactisch te coachen.”

Gebrek aan leiderschap

Sterk leiderschap binnen een team kan een groot nadeel zijn. Als assistent-coach van de nationale junioren ploeg ervoer Franssen tijdens het EK in 2011 hoe belangrijk het is om leiderschap te verdelen. “Tijdens dat toernooi misten we drie topspeelsters die duidelijk sterker waren dan de rest. Zij hadden nadrukkelijk de leiding binnen het team, waardoor niemand van de andere speelsters had geleerd leiding te nemen. Dat gebrek aan goed leiderschap binnen het team werd duidelijk zichtbaar wanneer het team moest omgaan met het uitvallen van een geblesseerde speelster. Daar waar de kapitein of andere leiders teamvertrouwen hadden moeten uitstralen, was er nu een grote onzekerheid met een negatieve impact op de prestatie. Achteraf gezien hadden we de kapitein van begin af aan beter moeten sturen.”

Universiteit berispt studentenapp

KULApp moest kort na lancering onder druk van de dienst ICTS van de KU Leuven verdwijnen. De app maakte het mogelijk je lessenrooster snel en overzichtelijk te raadplegen.

PIETER HIELE

KULApp werd door drie ingenieursstudenten aan de KU Leuven ontwikkeld. “Wij wilden een personaliseerbaar uurrooster maken en dat bovendien mooi weergeven,” vertelt Boris, een van de studenten die de app gebouwd hebben. “Het uurrooster via Toledo raadplegen is zeer omslachtig en niet mogelijk op mobiele apparaten.”

Onveilig

De app, die zowel op desktop als op allerlei mobiele apparaten beschikbaar is, ging op de avond van zondag 14 april online. Voor maandagavond was ze alweer verdwenen. “We waren nog geen 24 uur online,” vertelt Boris. “We kregen een mail van de dienst ICTS (de informaticadienst van de KU Leuven, red.) waarin stond dat we contact met hen moesten opnemen. In dat telefoongesprek werden we verzocht onze app offline te halen.”

Daar gaven ze enkele redenen voor. “De studenten achter KULApp hebben de tool zodanig ontworpen dat een gebruiker telkens zijn studentenaccount en -wachtwoord van de KU Leuven moet invullen zodat hun persoonlijke uurrooster kan worden ingela-

den,” vertelt Bart Denys, de beveiligingscoördinator van ICTS. “Het opvragen van de KU Leuvenaccounts en wachtwoorden door derden kan aanzien worden als phishing (het ontfoetselen van inloggegevens onder valse voorwendsels, red.), aangezien er dan geen controle meer is over wat met deze persoonlijke gegevens gebeurt. Daarnaast verloopt het inlogproces over een onbeveiligde gegevensverbinding, waardoor het wachtwoord kan worden gesnift (onderschept

“Ze overtreden de deontologische code van onze informaticadienst”

door derden met slechte bedoelingen, red.). Het opvragen van persoonlijke KU Leuvenwachtwoorden van studenten door derden, zelfs niet ter goeder trouw, kunnen we niet zomaar aanvaarden.”

Een andere reden heeft te maken met de belasting van KULApp op de servers van ICTS. “We merkten een beduidende ver-

hoging in netwerkverkeer afkomstig van KULApp,” zegt Denys. “Dat is omdat die applicatie gebruik maakt van onze diensten om een persoonlijk uurrooster op te vragen. Dat die verhoging merkbaar was op zulke korte termijn (minder dan 24 uur, red.) zou verontrustende gevolgen kunnen hebben wanneer de app alsmaar populairder wordt. Wij willen in de eerste plaats al onze diensten aan iedereen aanbieden. Als dat in gevaar komt door een app die slechts voor enkele honderden mensen een meerwaarde biedt, zien we ons genoodzaakt om in te grijpen.”

“Een certificaat voor een beveiligde gegevensverbinding is vrij duur en wilden we

cident, maar gaat er van uit dat de dienst ICTS de zaak verder zal afhandelen. “Ze overtreden de deontologische code van onze informaticadienst, maar het is duidelijk dat er geen kwade wil in het spel is,” zegt ze. “Ze riskeren op dit moment dan ook geen sanctie. We zullen wel onze conclusies trekken over hoe we over dergelijke zaken nog duidelijker kunnen communiceren naar de studenten. Het gegeven dat studenten dergelijke apps ontwikkelen, geeft aan dat ze nood hebben aan het ICT-tool. Het zou daarom goed zijn om in de toekomst de brede studentengroep beter te betrekken in het aangeven van die noden. Een tweede piste is om hen mee in te schakelen als “student-ontwikkelaars”. Het zou voor de student én voor de ICTS-diensten een leerrijke ervaring zijn.”

Ondertussen werken de studenten aan een nieuwe versie van KULApp waarbij aan de vereisten van ICTS is voldaan. “In plaats van het persoonlijk uurrooster willen we op basis van de studierichting van een student het uurrooster opstellen. Het nadeel is dat de gebruiker moet laten weten wat hij studeert.” Deze week zou KULApp opnieuw beschikbaar moeten zijn. Eind deze week overleggen ICTS en de makers van KULApp om te bespreken wat wel en niet mogelijk is.

er in dit stadium niet in investeren,” legt Boris uit. “ICTS beschuldigde ons daarom van phishing, wat helemaal niet het geval is. Zelfs als we de website offline haalden, zou onze applicatie nog geblokkeerd worden. We hadden dus geen keuze.”

De vicerector studentenbeleid Tine Baelmans is op de hoogte gebracht van het in-

Dossier kiesweken

Kiesploegen veroveren Leuven

De twee weken na de paasvakantie staan traditioneel bol van activiteiten die georganiseerd worden door enthousiaste hemelbestormers die het Leuvense kringleven willen veroveren. De kiesweken zijn aan gebroken. Bij het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) wacht alvast een spannende strijd. “Doordat er twee kiesploegen zijn, zal er meer enthousiasme zijn bij de studenten,” zegt kandidaat-preses Bram Van Cauwenberge

JAN BLYKERS EN JELLE MAMPAEY

VRG beleeft een haast historische kiesweek want het is meer dan een decennium geleden dat er bij hen twee serieuze ploegen opkwamen. Toen ging het om een ploeg die uit het huidige presidium kwam en een tweede ploeg van nieuwe gezichten, terwijl nu beide

preses Kjell Geurts is aan het opbouwen op het Ladeuzeplein wanneer we hem bellen. “We zijn momenteel de tafels en stoelen van het terras aan het opzetten. Ook de elektriciteit en de watervoorziening worden op dit moment gelegd. Maar we maken ons geen zorgen, alles komt tijdig in orde.”

Het Ekonomikapresidium telt slechts

“Er zijn heel wat vastgeroeste tradities en wij beginnen echt met een tabula rasa”

opkomende ploegen uit het huidig presidium samengesteld werden. De kandidaat-preses van de kiesploeg “Legal Air Ways” (LAW), Bram Van Cauwenberge, vertrok als huidig Coördinatieverantwoordelijke uit pole-position voor de functie van preses en had als eerste zijn ploeg samengesteld. Een aantal mensen was niet akkoord met de invulling van die ploeg en splitste zich af.

Volgens Gert-Jan Struye, kandidaat-preses van de kiesploeg “De Piraat van State”, is er dit jaar gewoon een overschot van ambitie en talent in het presidium, maar is er wel een duidelijk verschil in visie tussen de twee ploegen. “Het is tekenend dat LAW de functie van vicepreses, die zich met interne werking bezighoudt, niet heeft ingevuld. Dit jaar hebben wij een grote afstand opgemerkt tussen VRG en de studenten en dat probleem

veertien leden. Andere studenten kunnen zich engageren in zogenaamde comités. Kjell: “We zijn meteen na de vorige kiesweek begonnen met de voorbereiding van deze kiesweek. Op dat moment ontstaat een nieuwe kiesploeg. Enkele mensen met comité-ervaring die een visie hebben op Ekonomika vergaderen eens samen. Vervolgens kijken zij welke functies nog nodig zijn en wie daarvoor in aanmerking komt. Zo groeit de ploeg geleidelijk.”

Een belangrijk punt in het beleidsplan van de opkomende ploeg is internationale samenwerking. Kjell: “We willen werken aan de opbouw van een internationaal netwerk door contact te leggen met buitenlandse verenigingen. Zo hebben we al contact met de economen van Tilburg. We willen van hen leren, en zij kunnen ook van ons leren.

“We hebben geen verlies gemaakt en iedereen is verkozen. We zijn dus tevreden”

leeft duidelijk minder bij LAW. Wij zijn vrij laat, vlak voor de blokperiode, nog ten rade gegaan bij de jaarpresidia om te kijken of er een draagvlak is om daar iets aan te doen.”

Volgens Bram staat daartegenover de grotere ervaring van de LAW-kandidaten. Terwijl Gert-Jan benadrukt dat zijn ploeg net meer mensen uit het huidige presidium telt.

Een kiesweek met twee ploegen vindt hij zeker geen slechte zaak: “de student wordt dubbel verwend, we gaan een kiesweek van bijna Ekonomikaproposities tegemoet. De kans is groot dat het debat dit jaar ook interessanter is en meer volk trekt dan normaal. Wel waren we verbaasd over het laattijdig opkomen van een tweede ploeg.”

Piraat van State probeert dan weer het verschil te maken met originele nieuwe ideeën. “Er zijn heel wat vastgeroeste tradities en wij beginnen echt met een tabula rasa,” aldus Gert-Jan.

Tilburgse economen

De grootste kiesweek van Leuven is traditioneel de Ekonomikakiesweek. Kandidaat-

Daarnaast willen we ons als Leuvense economen duidelijk profileren tegenover andere economen in Vlaanderen.”

China

Vorige week vond de kiesweek van Eoos, de studentenvereniging van taal- en regiostudies, al plaats. De serieuze ploeg behaalde 91 procent van de stemmen. De kandidaat-preses, Thomas Van Hoey, studeert momenteel in China. Bert Collin, de vicepreses Japanologie: “Thomas heeft vanuit China gedaan wat hij kon. Zo heeft hij de Facebookevents aangemaakt en instructies gegeven aan de vicepresides.”

De kiesweek van Eoos was vanzelfsprekend kleiner van opzet dan de Ekonomikakiesweek, maar er zijn geen klachten. Bert: “Er zijn geen grote problemen geweest, we hebben geen verlies gemaakt en iedereen is verkozen. We zijn dus tevreden.” Het kandidaat-presidium zocht inspiratie bij hun studies. Zo verkochten ze Arabische koekjes, Chinese kroepoek en sushi in de hal van het MSI.

Zedenmeesteres, testosteronpreses en knuffelmens

Kiesweken. Gratis frieten, gratis bier en gratis TD's. En vooral veel plezier dankzij de vele lolploegen, ploegen die louter meedoen voor de fun. Ook dit jaar zorgen ploegen zoals Schraal Wijf voor ambiance, hoewel er meer aan de hand lijkt bij Medica.

WOUTER GOUDESEUNE

Lolploegen zijn ploegen die tijdens de kiesweek activiteiten organiseren, maar meestal niet kunnen verkozen worden als kiesploeg. De meeste kringen hantieren namelijk strikte richtlijnen waar een ploeg aan moet voldoen vooraleer hij officieel als kiesploeg aanvaard wordt. Bij sommige kringen is er wel een verkiezing voor de “leukste lolploeg”.

Vorig jaar heeft ook Ekonomika regels ingevoerd om kiesploegen duidelijk van lolploegen te onderscheiden. Egwin Avau, de preses van Ekonomika, motiveert die beslissing: “Een ploeg die als officiële kiesploeg wil erkend worden, moet een beleidsplan opstellen en dat komen voorstellen. Door die regel wordt het belang van het beleidsplan extra in de verf gezet. Ik wil daarbij benadrukken dat dat de verkiezing niet minder democratisch maakt, we zorgen enkel voor een *incentive* voor het kandidaatpresidium om zich ook op de serieuze zaken te focussen.”

Schrale Wijven

Voor het tweede jaar op rij doet ploeg *Schraal Wijf* mee aan de Winaverkiezing voor beste lolploeg. Een greep uit de functies van de presidiumleden: zedenmeesteres, testosteronpreses en knuffelmens. Lynn Houhuys, trotse preses van Schraal Wijf, wil vooral veel plezier maken: “We willen ons vooral amuseren, en communiceren ook duidelijk naar de studenten dat we een lolploeg zijn. Enkele van onze campagnepunten zijn het bevorderen van de wereldvrede en training verzorgen voor de mannen: “sixpacks in 6 minutes”. Onze schraalste activiteit dit jaar is Camping Cara, waar we gratis Cara uitdelen.”

Bij de psychologen is er voor het eerst in jaren terug een lolploeg. Laurens Van Tichelen, de kopman van ploeg *Narcolepsy*, wou iets ludieks doen. “Het was lang geleden dat er nog een lolploeg geweest is, we wilden voor animo zorgen. We letten

er wel op dat we de serieuze ploeg niet tegenwerken.” Het Narcolepsyprogramma is revolutionair: het omdopen van de Pavlov tot “de Pussycat”, het oprichten van een matrassendienst en het invoeren voor een vijfjarige masterproef zodat er ruim voldoende tijd is om te feesten in je masterjaren.

Lolploeg VW&G steekt dan weer de draak met de “Big Splash”, het gigantische

“Mensen met verstand stemmen sowieso op Pandemica”

waterballongevecht dat door de Ekonomika-kiesploeg *Voltage* wordt georganiseerd. Een dag voor de Big Splash organiseert VW&G “The Small Splash”, een luchtballonnengevecht op het Ladeuzeplein.

Spanning op GHB

Het lijkt er dus ludiek en vriendelijk aan toe te gaan. Maar op Gasthuisberg doen twee ploegen mee aan de echte verkiezing, en is niet iedereen zeker wat ploeg Vancomedica van plan is. Hoewel op hun website te lezen staat dat Vancomedica een lolploeg is, is de ploeg geregistreerd als officiële kiesploeg. Vancomedica, een samentrekking van Vancomycine en Medica, dacht aanvankelijk dat de andere ploeg MRSA zou heten, de ziekenhuisbacterie waartegen enkel het antibioticum Vancomycine tegen werkt. Een maat voor niets, want in de plaats van MRSA heet de ploeg Pandemica. Kobe Dewilde van Vancomedica, vertrouwt Veto de echte motieven van zijn ploeg toe: “We willen de verkiezing spannend maken, maar eigenlijk weten de leden van Pandemica wel diep in hun achterhoofd dat we niet verkiesbaar zijn. Ons beleidsplan is een mop, mensen met verstand stemmen sowieso op Pandemica.”

Sociaal

LEUVEN EIST VLAAMS GELD VOOR NIEUW BUSPLAN

“De muur van bussen die door Leuven raast, moet weg”

Naast de buspas beweegt er nog meer in het Leuvense busvervoer. Het stadsbestuur wil minder bussen door het centrum laten rijden. Dat staat te lezen in de bestuursnota voor de komende legislatuur. Nu moet de Vlaamse regering nog betalen.

SAM RIJNDERS EN PHILIP GALLASZ

“We willen de muur van bussen die door de Bondgenotenlaan raast reduceren,” zegt een ambitieuze schepen van Mobiliteit Dirk Robbeets (sp.a). In de toekomst moeten streekbussen, die van buiten Leuven komen, langs

bussen door het centrum.” Volgens Vandeplass valt of staat alles met bepaalde randvoorwaarden. “Er moet voldoende doorstroming zijn op de ring: we gaan geen bussen uit het centrum weghalen om ze in de file te laten staan.” De juiste infrastructuur is ook onontbeerlijk.

Robbeets zegt de steun van De Lijn al op zak te hebben. Geld blijft echter de belangrijkste hindernis: dat moet van de Vlaamse regering komen. “Moeilijk in deze krappe tijden,” geeft Robbeets toe, “maar de Vlaamse regering heeft de mond vol over het belang van openbaar vervoer en fietsen. Laat ze de daad bij het woord voeren.”

Sardineblikjes

Te vrezen valt dat de overgebleven bussen sardineblikjes worden. “Op enkele stadslijnen zullen er misschien meer bussen nodig zijn,” bekent Robbeets. Gelede bussen worden nu ingezet op drukke lijnen. Ze vervangen vraagt dan ook meer en nieuwe normale bussen, met chauffeurs. Wat ook geld kost.

Dat reizigers moeten overstappen, is geen bezwaar voor Robbeets. “Toen we de ringbus voorstelden, was De Lijn daar bang voor. Die ringbus is nu een succesverhaal. Mensen wandelen graag van het station naar het centrum omdat de Diestestraat en Bondgenotenlaan helemaal zijn vernieuwd. Ook het Martelarenplein is erg aangenaam.”

Vlaamse overheid om de ringbus in twee richtingen te laten rijden.

Tram komt zo

De bestuursnota kondigt ook een studie naar een Leuvense tramlijn aan. “Daarover is al zoveel inkt gevloeid,” zucht een weinig enthousiaste Robbeets. “Tijd om de discussie te beslechten met

“Een tram is niet aan de orde”

KATRIEN VANDEPLAS, WOORDVOERSTER DE LIJN

Het stadsbestuur wacht al even vergeefs op middelen van de

een externe studie. Is een tram een meerwaarde of klinkklare nonsens?”

Uiteraard wordt De Lijn betrokken bij de nieuwe studie, al is men ook daar weinig enthousiast. “Een tram in Leuven is momenteel niet aan de orde,” weet Vandeplass. “Dat bestuderen we niet op dit moment.”

Ondanks meningsverschillen in het verleden heeft het stadsbestuur een goede relatie met De Lijn, houdt Robbeets vol. “Wij werken constructief samen. Maar mensen van De Lijn zijn zoals mensen van de NMBS. Die lijken een spoorstaaf te moeten hebben opgegeten om daar te mogen werken,” lacht Robbeets. “Ze zijn enorm betrokken bij hun bedrijf.”

“Het busvervoer in Leuven is een Vlaams succesverhaal,” besluit Robbeets. “De reizigersaantallen liggen hier enorm hoog en sommige haltes behoren tot de drukste van Vlaanderen.”

“Is een tram een meerwaarde of klinkklare nonsens?”

SCHEPEN DIRK ROBBEETS

de ring rijden. Enkel stadslijnen blijven over. Ook verdwijnen de imposante gelede bussen, die uit twee delen bestaan, uit het stadshart.

Bij De Lijn kan men nog geen concrete uitspraken doen. “Verschillende scenario's liggen op tafel,” vertelt woordvoester Katrien Vandeplass, “waaronder minder

Groene of blauwe economie om het klimaat te redden?

Klimaatopwarming blijft een hot topic. Volgens The Blue Academy is een blauwe economie de oplossing. Geen groene economie, want die is niet radicaal genoeg, te duur en gecontroleerd door de overheid.

SAM RIJNDERS

Blauwe economie is het geesteskind van Gunter Pauli, voormalig topman van Ecover, producent van ecologische schoonmaakmiddelen. De naam verwijst naar onze blauwe planeet, vanuit de ruimte bekeken. Ecover haalde ecologische palmolie voor haar producten uit Indonesië. De vraag werd echter zo groot dat Indonesië besloot oerbossen te kappen. Toen werd Pauli duidelijk dat een groene economie niet volstond.

Pauli's gedachtegoed inspireerde masterstudent toegepaste economische wetenschappen Christophe Vercarre en zijn vrienden tot *The Blue Academy*. Die wil het evangelie van Pauli verkondigen.

Champignons uit koffieafval

Centraal staat een lokale productiemethode. “Veel duurzamer want veel minder transport,” weet Vercarre. In Berlijn en Parijs worden champignons gekweekt met koffieafval. “Het is voordeliger dan de klassieke kweek, volgens Pauli zelfs goedkoper dan de Chinese productie.” Geen wonder

dat The Blue Academy met koffiebar Noir uit de Naamsestraat binnenkort een eigen project begint.

Ook onze energie moet lokaal, op kleine schaal en - vooral - innovatief. “Pauli verwijst naar nieuwe energiebronnen zoals zwaartekracht. Jammer genoeg stuiten die nieuwe technologieën op weerstand van de gevestigde economische machten,” aldus Vercarre.

Voor de overheid is er minder goed nieuws. “Een groene economie is gebaseerd op subsidies en belastingen. Dat is een duur systeem. Onze overheid heeft de zonnepanelen overgesubsidieerd en de banken gered. Bovendien wordt ze verlamd door een torenhoge schuld,” stelt Vercarre ontuchtterend vast.

Politiek filosoof Matthias Lievens, medeauteur van *De Mythe van de Groene Economie*, heeft zijn twijfels. “Pauli vertelt een waardevol verhaal maar verwaarloost de politieke kant. Onze markteconomie drijft op concurrentie en winst, denkt op korte termijn en is geobsedeerd door groei. Als de wereldeconomie met drie procent per jaar blijven groeien, is onze economie over

honderd jaar zestien keer groter. De ecologische impact daarvan is gigantisch.”

“Enkel het gedrag van individuele bedrijven en consumenten veranderen volstaat niet. Het gaat om maatschappelijke structuren, en dat is een politieke strijd,” stelt Lievens. Daarom is de overheid belangrijk. “In een vrije markt zit niemand aan het stuur,” legt Lievens uit, “terwijl we radicale innovaties nodig hebben.”

Bovendien is er een belangrijke sociale dimensie. “Aan een radicale transitie zijn belangrijke kosten verbonden: wie gaat

“Sociale ongelijkheid blijft een enorm probleem. Dat is pure politiek, en ook daar heeft de overheid een rol.”

Universiteit

Van die sociale dimensie ligt Vercarre naar eigen zeggen zelf wakker. “Hoe krijg je *jan met de pet mee*? Onderwijs, en de blauwe economie is goedkoper dan de groene economie.” Groeifetisjisme is ook voor hem problematisch. “Na de ramp met de Exxon Valdez (*de olietanker die zonk voor de kust van Alaska, red.*) was er toch economische groei in het kustgebied. De opkuis zorgde voor werkgelegenheid. Dat klopt niet. Al blijft economische groei nodig voor onze welvaart.”

Vorige week organiseerde The Blue Academy een minicongres in Leuven, met een lezing van Pauli. “De rector was er ook,” zegt een tevreden Vercarre, “maar hij fronste de wenkbrauwen tijdens mijn speech. De KU Leuven heeft een omljnd beleid rond duurzaamheid nodig. Nu zijn er teveel losse ideeën die niet worden geëvalueerd.”

Muziek in de oren van Lievens: “De universiteit heeft een belangrijke rol die ze nu onvoldoende speelt. Het ontbreekt haar aan visie, hopelijk brengt een nieuwe rector daar verandering in.”

“Enkel individueel gedrag veranderen volstaat niet”

dat betalen?” Kleinschalige productie van energie en dergelijke klinkt goed, maar is niet voor iedereen weggelegd. Ecologie als dure hobby van een gegoede middenklasse.

Sociaal

DE STILLE KRACHT (7) | HUISBEWAARDERS

“Alsof we met elkaar getrouwd zijn”

De mensen die de winkel draaiende houden, maar slechts weinigen die het opmerken. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Deze week: de huisbewaarders.

PHILIP GALLASZ

De Kolommenzaal in de kelderverdieping van de Universiteitshallen. Geert Joris en Eric Bruggeman schikken de toga's die later op de avond gedragen zullen worden. "In principe moet hij mij niet komen helpen", vertelt Geert. "Maar het maakt de zaken makkelijker."

Het typeert de band die Geert en Eric de afgelopen 24 jaar hebben opgebouwd. Dag in dag uit werken ze samen. "Als wij op ons werk met iemand moeten praten, is het met elkaar. Ik denk dat het daardoor is dat we goed overeenkomen", vertelt Geert. "Alsof we met elkaar getrouwd zijn", lacht Eric. Allebei zijn ze huisbewaarder, in de Universiteitshallen en het Maria-Theresiacollege. "Huisbewaarder klinkt mooier dan conciërge. Al zou *building manager* nog interessanter zijn."

In de kwarteeuw dat ze hier werken is veel veranderd. "Er zijn niet veel huisbewaarders meer. Bovendien hebben we een uitgebreider takenpakket." Van het openen en afsluiten van de gebouwen tot het bijstaan van professoren bij het opstarten van lesapparatuur. Al kan dat al eens tegenvallen. "Toen een professor vroeg of ik zijn affiche wou vasthouden, heb ik daar tien minuten gestaan", vertelt Geert. "In een aula waar achthonderd studenten met een blik van "wat gaat die uitsteken" jou aankijken", gaat Eric verder. "Nu zijn we dat gewoon." Geert: "Soms krijgen we applaus. Dat is plezant, als er honderden voor jou klappen."

Bezetting rectoraat

Het contact met de studenten vinden beiden een van de leukere aspecten van hun job. "Wij worden oud, zij blijven jong. Al zijn ze braver geworden."

Geert: Ze zijn soms tot drie uur 's nachts bezig. Dat mocht vroeger niet.

Eric: «Toen mochten ze ook niet in de Jubileumzaal.»

Geert: «Zware concerten organiseren, van Herman Brood, dat

deden ze wel. In de grote aula van het MTC.»

Eric: «Of cantussen en zangfeesten houden.»

Geert: vBrandblussers leegspuiten.»

Eric: «Dat waren andere tijden.»

Geert: «Met betogingen.»

Eric: «En de bezetting van het rectoraat.»

Geert: «Toen iedereen naar huis was en wij hier nog zaten met de studenten.»

Dat rectoraat kent voor Geert en Eric nog weinig geheimen. "Om de zoveel jaar, bij de wissel van de macht, moeten wij een nieuwe band smeden met de rectoren." Onder vier rectoren hebben ze gewerkt. Van Roger Dillemans tot Mark Waer.

Geert: «Als de rector zegt dat hij met mij niet kan werken, zal ik niet mogen blijven. Maar na zesentwintig jaar vermoed

ik dat ze wel tevreden over ons zijn.»

Eric: «Ze hebben ons eens de twee steunpilaren genoemd.»

Geert: «Achja, dat is cursuspraat. Overgenomen uit managementboeken. Ik heb al een pluim gekregen, een schouderklopje en nu ben ik een steunpilaar." Vijf minuten later wandelt iemand voorbij die ons vertelt dat Geert en Eric van goudwaarde zijn.

Schoenblik voor Kohl

Een steunpilaar zijn heeft voordelen. Zoals het ontmoeten van prominenten. "Zo hebben we de koning van Spanje gezien, onze koningin, Helmut Kohl", vertelt Geert. Eric: "Daar ben ik nog *schoenblik* voor moeten gaan halen, voor Helmut Kohl."

Daar tegenover staat dat er amper tijd overblijft voor hobby's. "Onze job is onze hobby." En ook het gezinsleven lijdt soms

onder het werk. "Op de diploma-uitreiking van mijn kinderen kon ik niet aanwezig zijn omdat we ook op zaterdag werken. Je moet dit werk graag doen anders hou je het niet vol." En dat doen beide heren, tot ze moeten stoppen.

.....
“Wat hier echt gebeurt ga je ons niet horen vertellen”
 .....

Caroline Hermans

Eric: «Dat hangt van de staat af.»

Geert: «Mensen zouden moeten weten wanneer ze op pensioen gaan. Dan kunnen ze daar naartoe leven. Er wordt altijd gezegd dat je moet sparen voor je oude dag. Maar wat moet een mens eigenlijk doen?»

"Samen op vakantie gaan?", operen we.

Geert: (*wijst richting Eric*): «Dat is een zeeman.»

Eric: «Jij bent meer een Ardennerman.»

Geert: «Het buitenland. Frankrijk. Met de kleinkinderen.»

Ons gesprek loopt ten einde. "Heb je alles wat je moet hebben?", vraagt Geert. "Goed", antwoordt hij wanneer we instemmend knikken. "Dan kan die recorder af. Wat hier echt gebeurt, ga je ons niet horen vertellen. Dat is voor later, voor het boek dat ik ga schrijven."

Samen bankieren met NewB

De nieuwe coöperatieve bank NewB stelde zich afgelopen woensdag aan de Leuvense bevolking voor. Maar of het nu gaat om bankieren, samen aankopen of de zogenaamde zelfoogstboerderijen, coöperatief ondernemen zit duidelijk in de lift. Een tijdelijke uitwas van het huidige financiële klimaat of zijn ze hier om te blijven?

CAROLINE HERMANS

Met zo'n 20.000 ingeschreven participanten na achtenveertig uur kende NewB een onverwacht groot beginsucces. Volgens hulp van NGO (*CEO, red.*) Marc Bontemps ligt dat aan meerdere factoren. De onvrede bij de burger over de huidige economische situatie en de hulp van verschillende NGO's, maar ook hun manier van denken. Bontemps: "Men hoort van banken niets dan slechte dingen en wij brengen een positieve boodschap. Bij ons krijgt iedereen inspraak, wat een groot verschil is met de klassieke bank waar je vaak geen idee hebt wat er met je geld gebeurt."

Professor in de economische geschiedenis Erik Buyst ziet het iets nuchterder: "Mensen vergeten vaak dat een coöperatieve bank ook kan falen. Vaak wordt

gedacht dat deze banken geen last ondervinden van de financiële crisis, maar dat is niet zo." De aantrekkingskracht komt volgens hem vooral voort uit het grote wantrouwen in het huidige bankwezen. "De financiële crisis heeft ons land hard

.....
“Mensen vergeten vaak dat een coöperatieve bank ook kan falen”
 .....

getroffen. Drie Belgische grootbanken zijn in de problemen geraakt, waarna de vierde in Nederland gered moest worden." En dat het wantrouwen diep zit, viel te merken. Na de korte presentatie barstte een spervuur aan kritische vragen los van het publiek.

Socialer

Duurzamer, transparant en vooral "geen financieel gesmos" waren de kernwoorden van de avond. Grote visies dus, maar ook een grote interesse, want met honderdvijftien geïnteresseerden werden de verwachtingen van de organisatoren ruimschoots overtroffen. Een van deze luisteraars was de tweeëntwintigjarige Rita Raeven. Net als de anderen weet ze duidelijk wat ze wilt: "Ik verwacht een maatschappelijk correctere bank. Naar mijn mening hebben de klassieke banken de waarden verloochend waarvoor ze zou-

financieel niet meer bieden dan een reguliere. Het is op dit moment zeer moeilijk bankieren omdat de traditionele beleggingsmogelijkheden weinig opbrengen. Er is zeer veel belangstelling, maar deposito's en coöperanten aantrekken is iets heel anders dan het geld winstgevend belegd krijgen. Een voordeel is wel dat coöperatieve banken niet beursgenoteerd staan. Zo zijn ze niet overgeleverd aan de grillen van het beursklimaat en iets stabielere dan een traditionele bank, maar ze moet nog altijd rendabel kunnen zijn."

Geen hype

Coöperatieve banken zijn volgens Buyst echter geen rage van het moment: "Het concept bestaat al sinds de jaren dertig van de vorige eeuw. Voorbeelden zijn onder andere het Landbouwkrediet, ondertussen gefuseerd met Centea, en de Middenkredietkas/CERA ondertussen opgegaan in KBC."

Hype of niet, NewB heeft grootse plannen. Bontemps: "Als je een bank opricht, is dat normaal gezien voor een lange termijn. Klanten zullen slechts klant blijven als ze tevreden zijn, en daar gaan wij voor proberen te zorgen."

Onderzoek

INTERVIEW MET ECONOOM GEOFFREY HODGSON

“Mensen zijn meer dan genotsdieren”

Aan de basis van veel economische theorievorming ligt het beeld van de mens als homo economicus. Een egoïstisch dier dat zijn eigen genot wil maximaliseren. De Britse econoom Geoffrey Hodgson wil met zijn boek *From Pleasure Machines To Moral Communities* een tegengewicht bieden.

SAM RIJNDERS EN EVA SCHALBROECK

Mensen zijn geen pleasure machines, betoogt u in uw boek. Wat verstaat u daar juist onder?

Geoffrey Hodgson: «Oorspronkelijk verstond men daaronder dat mensen machines waren, gericht op persoonlijk genot. Later brachten economen nuances aan: zo werd “genot” vervangen door het neutralere “nut” en konden mensen ook gericht zijn op het genot van hun directe naasten.»

«Dat mensbeeld ligt aan de basis van de economie, maar klopt niet. Adam Smith schreef al dat mensen niet louter egoïstisch zijn: morele regels over eerlijkheid en rechtvaardigheid zijn noodzakelijk voor een werkbare samenleving. Ook moderne economen als Amartya Sen benadrukken die morele dimensie.»

In het populaire denken valt dat mensbeeld nochtans rechtstreeks terug te voeren tot de evolutietheorie van Charles Darwin. Een survival of the fittest, waarin het ieder voor zich is.

Hodgson: «Inderdaad, maar Darwin is enorm misbegrepen. Zijn theorie omvatte heus meer dan het feit dat we afstammen van de apen.

Mensen zijn voor hem geen individualisten maar groepsdieren. Andere beruchte wetenschappelijke experimenten als het *prisoner's dilemma* tonen ook aan dat de meeste mensen altruïsme verkiezen boven egoïsme, in tegenstelling tot wat vaak over die experimenten beweerd wordt.»

Is altruïsme dan geen verkapt egoïsme? We helpen anderen om onszelf beter te voelen.

Hodgson: «Een aantrekkelijke logica: de warme gloed die we krijgen als we een bedelaar geld geven. Dat is een kringredenering, die vooraf veronderstelt wat ze wilt bewijzen. Met een simpel model dat onmeetbaar is kun je iets complex als de menselijke motivatie niet vatten. Dat is geen goede wetenschap.»

U bepleit meer aandacht voor moraal, maar is dat laatste niet ontzettend relatief? Iedereen heeft zijn eigen moraal.

Hodgson: «In deze wereld bestaan er verschillende morele codes, maar er is een universele moraal. Dat zie je doorheen de geschiedenis. Mensen werken samen en een onbeperkt individualisme vernietigt de samenleving. In alle culturen is respect belangrijk en

wordt geweld afgekeurd. Iedereen veroordeelt een aanslag als die in Boston. Vrouwen en mannen moeten gelijk behandeld worden.»

Dat laatste is toch geen universele waarde, hoe zeer we dat ook mogen betreuen.

Hodgson: «Nee, maar wel in de ontwikkelde landen van de wereld. Bovendien staat dat in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, volgens mij een goede maatstaf.»

Ethisch kapitalisme

Wat zijn de politieke consequenties van uw denken? Het kapitalisme steunt op de idee van de mens als genotsdier. De combinatie van al die individuele verlangens leidt dankzij de onzichtbare hand van de markt tot een optimaal georganiseerde economie.

Hodgson: «Bestaat er wel een alternatief voor het kapitalisme? Volgens mij moeten we op zoek naar de beste vorm van kapitalisme: sommige landen hebben nu al een betere regelgeving met een hogere moraal. Op een dag kunnen we dit systeem misschien achter ons laten, maar ik beperk mij graag tot de realiteit.»

«Sowieso is er nu een gebrek aan moraliteit. Kijk maar naar het gedrag van topbankiers in de aanloop naar de financieel-economische crisis.»

Tot slot: welke rol is er weggelegd voor de economische wetenschap en de universiteit?

Hodgson: «De economische wetenschap holt nog steeds achter de feiten aan. In de financiële en reële economie leert men de lessen van de crisis, nu de wetenschap nog. We moeten ophouden onze studenten aan te leren dat mensen egoïsten

zijn en we benaderen economie veel te technisch. Economen zouden een eed van Hippocrates moeten afleggen, waarin ze beloven hun kennis ethisch te gebruiken. Wie een risicomodel voor banken ontwerpt, moet ook de zwaktes aangeven. Dan verdient je misschien minder, maar ben je wel ethisch bezig.»

“Darwin is enorm misbegrepen”

Thomas Vanoppen

Online cursussen aan de KU Leuven

Wereldwijd zijn MOOC's, Massive Open Online Courses, aan een opmars bezig. Ook de KU Leuven is bezig met een pilootproject, OpenCourseWare Leuven. Momenteel worden vier vakken gratis aangeboden, maar het is niet de bedoeling om binnenkort volledige opleidingen aan te bieden.

WOUTER GOUDESEUNE

Een MOOC is een cursus waarvan het materiaal online beschikbaar is, en gericht is op massale deelname. De meeste online cursussen worden gratis of erg goedkoop aangeboden. Amerikaanse topuniversiteiten zoals die van Harvard en Stanford zijn betrokken bij projecten die dergelijke cursussen aanbieden. Via het internet kan de kost van dergelijke cursussen over grote aantallen studenten verspreid worden. Het MOOC-concept gaat verder dan het online plaatsen van slides, teksten en opgenomen lessen. De innovatie zit in de mogelijkheid tot interactie, zoals via geautomatiseerde testen.

Pilootproject

Ook de KU Leuven is op de kar gesprongen met haar pilootproject OpenCourseWare (OCW) KU Leuven. Stephanie Verbeken, de projectassistente van OCW KU Leuven, licht het onderwijsproject toe: “De doelstelling van het onderwijsproject is het opdoen van erva-

ring met Open Education (*programma's die de drempel om te studeren verlagen, red*). We kozen ervoor om bestaande en gratis oplossingen te gebruiken, zoals *Videolab* als video-streamingsysteem. We zitten volop in een onderzoeksfase in die zin dat we nog aan het bekijken zijn welke platformen op termijn de beste zouden zijn gezien onze wensen en verwachtingen. Je mag je dus absoluut niet blind-

“Kijken hoe we zowel het online leren als het on campus leren kunnen verrijken met nieuwe technologieën”

staren op hoe de website er op dit moment uitziet, want die is niet houdbaar op termijn.”

“Daarnaast onderzoeken we ook wat de educatieve meerwaarde is of kan zijn van Open Education, zodat ook de eigen KU Leuvenstudenten kunnen genieten van Open Education. Ook het nieuwe leercentrum Agora kadert erin, we willen kijken hoe we zowel

het online leren als het *on campus* leren kunnen verrijken met nieuwe technologieën.”

Doelpubliek

Wie een open cursus aan de KU Leuven volgt, hoeft zich daarvoor niet in te schrijven. “De bedoeling is dat de mensen met de kennis doen wat ze willen, waar ze willen en wanneer ze het willen. Er is geen certificering verbonden aan de Open Cursussen,” zegt Verbeken. “We gebruiken wel zogenaamde *Studiewijzers*, wat inhoudt dat we onder meer studietips en een tijdschema beschikbaar stellen. Met die *Studiewijzers*

wilt de KU Leuven zich onderscheiden van andere OCW-aanbieders.”

Het doelpubliek van deze online cursussen is erg ruim. “Ten eerste gaat het om volwassenen die zich niet kunnen of willen inschrijven aan de KU Leuven, bijvoorbeeld omdat het tijdstip van de lessen hen niet uitkomt. Die mensen zijn vaak op zoek naar

een manier om aan levenslang leren te doen. Ten tweede zijn er de studenten, zowel binnen de KU Leuven als erbuiten. Zij kunnen het materiaal dat door hun docenten ter beschikking wordt gesteld aanvullen met wat de KU Leuven online aanbiedt. Een derde groep wordt gevormd door leerkrachten en docenten die hun eigen lesmateriaal up-to-date willen houden. Ten slotte zijn er de stakeholders die geïnteresseerd zijn in de materie die aan de universiteit gedoceerd wordt. Bijvoorbeeld in de Open Cursus “Leren, Onderwijzen & Evalueren” kunnen het leerkrachten uit het werkveld zijn.”

Toekomst

Enkele maanden geleden waarschuwde het gezaghebbende tijdschrift *The Economist* voor een mogelijk nadeel van online cursussen. Het hoge inschrijvingsgeld aan Angelsaksische universiteiten wordt gedeeltelijk gebruikt om onderzoek te financieren waar anders niemand zou voor willen betalen. Door massaal vakken en zelfs volledige opleidingen goedkoop online aan te bieden, zou de financiering van dergelijk onderzoek in gevaar kunnen komen. In het Belgische systeem, waar onderzoeksprojecten apart worden gefinancierd, is daar geen sprake van.

Cultuur

SUCCESVOL DEBUUT VOOR MODATÉ

“Wat niet is, kan nog komen”

Dinsdagavond bracht de danscompagnie MODATÉ van de KU Leuven haar debuutvoorstelling *The Letter* in de Pieter De Someraula. *The Letter* is een verhaal over liefde en geheimen, waarin achttien dansers het beste van zichzelf geven. Sanne Dillen is de drijvende kracht achter MODATÉ en de choreografe van de dansvoorstelling. Elke week geeft ze les in moderne dans in het Universitair Sportcentrum.

NELE HIELE EN CAROLINE VAN RHEE

Hoe is deze danscompagnie ontstaan?

Sanne Dillen: «Vorig jaar dacht ik plots: “Waarom richten we geen selectiegroep?” Ik heb dat idee dan voorgesteld aan de dansers, en zij vonden het een heel goed idee. Daarna heb ik het voorgesteld aan het Universitair Sportcentrum en de Dienst Cultuur van de KU Leuven. Ik kreeg meteen een ja. Zij hadden dat idee immers zelf al een paar jaar in hun hoofd. We krijgen subsidies van hen en ook op organisatorisch vlak helpen ze waar nodig.»

Waar komt de naam MODATÉ vandaan?

Heleen Uytterhoeven (danser): «We hebben de naam samen gekozen. In de eerste les mochten we allemaal ideeën geven. MODATÉ is een samenvoeging van “Modern Dansteam”, we vonden dat die naam goed klonk.»

Vallen en opstaan

The Letter is de debuutvoorstelling van MODATÉ. Hoe is die tot stand gekomen?

Sanne: «Eerst hadden we een stuk van vijftien minuten, daarvoor had ik een choreografie in mijn hoofd. Daarna werd ons gevraagd om een stuk van vijfen-

veertig minuten te brengen, wat even schrikken was. Het stuk is dan wat abstracter geworden, omdat elke danser een solo of duet kreeg dat ze zelf maakten. Omdat het de eerste keer is dat we een voorstelling brengen, leek het me wel leuk om de dansers die kans te geven. Voor mij was het wel afwachten om te zien hoe ze zouden bewegen en hoe we verder konden bouwen. Het was samen aftasten en kijken wat er mogelijk was.»

Goele Milissen (danser): «Het hele stuk is eigenlijk tot stand gekomen met vallen en opstaan. Soms ligt een stuk je wat minder, maar dankzij de solo's en duetten kregen we de kans om ons individueel te tonen als danser. Bij MODATÉ krijgen we de kans om onszelf te ontplooien, dat is echt tof!»

Was het moeilijk om gepaste muziek te vinden die bij de choreografie past?

Sanne: «Ja, dat was een moeilijke opdracht met veel zoeken. Soms zijn er nummers die echt goed bij de choreografie passen, maar dan kloppen de overgangen met andere nummers niet. Om een geheel te maken, moest ik heel veel naar muziek luisteren, zodat ik een breed aanbod had om uit te kiezen. Ik zoek altijd eerst de muziek, daarna begin ik pas aan de choreografie. Wel heb ik altijd al een beeld in mijn hoofd van hoe

de choreografie eruit moet zien en wat het thema zal zijn. Zonder die kernelementen kan ik geen passende muziek zoeken.»

Verrassende opkomst

Waarom koos je voor liefde als thema van de voorstelling?

Sanne: «Dit is het eerste jaar dat we een uitvoering brengen en liefde is een makkelijk en herkenbaar thema om uit te beelden. De voorstelling is ook gelinkt aan een andere (*The Letter*, in samenwerking met *Muses in Motion* vzw, red.), dus die

voorstelling zal het iets anders lopen.»

Heleen: «Sanne heeft hard gewerkt met ons om op een goede manier expressies weer te geven. Het verhaal werd steeds goed uitgelegd. Jellis (*Van Mierlo*, red.), mijn tegenspeler, is een hele goede performer en kan veel emotie in zijn gezicht leggen. Daar kun je wat op inspelen en daarna gaat het eigenlijk vanzelf.»

De opkomst was enorm groot vanavond, hadden jullie dat verwacht?

driehonderd mensen op aanwezig, terwijl de Pieter De Someraula plaats biedt aan 840 personen. De aula was bijna helemaal gevuld, de opkomst was dus een aangename verrassing!»

Hoe ziet de toekomst van MODATÉ eruit?

Sanne: «Normaal gezien gaan we volgend jaar gewoon verder met MODATÉ. De dansers die nu in de groep zitten, mogen volgend jaar blijven dansen in de compagnie. Als ze afstuderen, mogen ze nog maximaal één jaar na hun afstuderen bij MODATÉ blijven. Verder zullen er elk jaar opnieuw audities plaatsvinden zodat elke student de kans krijgt om in de groep te komen. Onze volgende voorstelling zal plaatsvinden in Herentals. Daar zullen niet alle dansers aan meewerken aangezien het op een andere locatie is en we dan dichterbij de examenperiode zitten. Verder zijn er voorlopig geen extra voorstellingen gepland. Maar wat niet is, kan nog komen. Voor ons staan alle wegen open!»

“Bij MODATÉ krijgen we de kans om onszelf te ontplooien”

moeten overeenstemmen met elkaar. Wij hebben het verhaal een twist gegeven, in de andere

Sanne: «Nee, dat hadden we absoluut niet verwacht. Op het Facebook-evenement stonden ongeveer

Caroline Van Rhee

Te gekke ziekenhuiskomedie

In het kader van het Interfacultair Theaterfestival trachten tien theatergezelschappen hun publiek een onvergetelijke cultuuravond te bezorgen. Vorige week bracht PsychoPeda de ziekenhuiskomedie *IO*, in een regie van San Verhavert en Elke Bergen.

PIETER ROMBOUTS

Dat het weer de afgelopen week ideaal was om 's avonds gezellig naar het theater te gaan. Dat je nog warmer werd van de vriendelijke begroeting door de medewerkers van de Psychologische én Pedagogische Kring, die je wel meteen een ziekenhuisbandje om je pols deden. We stapten in de Koelisse namelijk de afdeling cardiologie binnen, waar liters koffie werden geslurpt en niets was wat het zou moeten zijn. Verbouwingen, een verregaande herstructurering die de hiërarchie test en een stagiaire

die het hoofd van de mannelijke dokters op hol brengt. Een mens zou voor minder het noorden verliezen.

Het toneelgezelschap SKaGeN, wars van enige regeltjes, schreef de tekst voor *IO* in samenwerking met acteur Peter van de

Zenuwen speelden de acteurs en actrices klaarblijkelijk geen parten

Eede, u het best bekend als schoolmeester in *Van Vlees en Bloed* (“De emmer der vernederingen is vol!”). De zes acteurs van PsychoPeda zetten met overtuiging de tekst naar hun hand. Ze houden hun hoofd koel in de discussies die de dialogen van dr. House en zijn team tot tussendoortje herlei-

den. De vier acteurs en twee actrices spelen tussen het bouwplastic (makkelijk decor!) typetjes zonder dat het ooit storend wordt, al balanceren dokters Dhaenens en Hamers op het randje. Wanneer zij beginnen zingen, weet niemand hoe precies te reageren.

Hilarisch

Het eerste halfuur was de vraag dan ook: “Waar gaat dit heen?” Het was veel om slikken: de dokters hadden het amper over hun

scène waarbij hij eerst professor Mathijns het hof maakte en iets later exact hetzelfde deed bij zijn mannelijke collega Degryse bezorgde ons bijna de slappe lach. Al wisten we natuurlijk al langer dan vandaag dat psychologen niet goed bij hun hoofd zijn.

Na die scène kon het ons eigenlijk niet meer schelen waar het verhaal heen ging. Het was duidelijk dat het gezelschap er gewoon op uit was ons te plezieren. Dat iedereen zijn sérieux kon bewaren, ook toen Vanden Broecke het publiek indook (“Ah, daarvoor diende die voorbehouden stoel!”), verdient een flinke pluim. Toen niet veel later het doek viel, volgde dan ook een luid en zuurverdiend applaus.

Een komedie is niet gemakkelijk om brengen, maar de zes van PsychoPeda deden vele toeschouwers met een glimlach naar huis gaan. Zenuwen speelden de acteurs en actrices klaarblijkelijk geen parten, hoewel het de première-avond was van *IO*. We hebben, ook betalend, al heel wat slechtere stukken gezien. Als we een hoed zouden hebben, we namen hem bij dezen af.

Cultuur

KUNSTRROUTE LEUVEN

“Kunstenaars in natuurlijke habitat”

Komend weekend vindt de achtste editie van de Leuvense Kunstroute plaats. Op 28 april en 1 en 5 mei kun je in en rond Leuven verschillende kunstenaars bezoeken in hun atelier.

CHARLOTTE VEKEMANS

De organisatie van de Kunstroute bestaat uit vijf kunstenaars. Ine Lammers, deelnemend kunstenaar en organisator: “Het idee achter de Kunstroute is de kunstenaars achter het werk te tonen in hun natuurlijke habitat: het atelier. De verkoop van werken is interessant voor de kunstenaars maar de *commerce* is nooit het doel geweest,” aldus Lammers. “Ik zie het als de vertegenwoordiging van een onderlaag binnen de kunsten. Het M Museum doet veel om kunst levend te houden in Leuven maar zij richten zich voornamelijk op de grote namen. Wij zorgen ervoor dat de minder bekende kunstenaars een platform krijgen waarop ze contacten kunnen leggen, bekendheid verwerven en zo ook het financieel kunnen redden.”

Jan Vander Elst maakt deel uit

Kunstroute krijgt vanuit de stad veel steun. Verder zijn de kunstenaars vaak op zichzelf aangewezen. Het lukt voor mij om te overleven, maar je moet niet op veel luxe rekenen. Het is vooral hard werken.” Vander Elst is positief over de aandacht voor kunst in Leuven: “Het leeft hier echt, dat is in andere steden vaak heel anders. In het centrum kunnen de ateliers op rond de duizend bezoekers rekenen, dat toont wel aan dat kunst in Leuven leeft.”

Hard knokken

Het verste atelier van de Kunstroute is dat van kunstenaarskoppel Clif Ardi en Yari. Zij zetten hun deuren open in Holsbeek: “Het is de tweede keer dat wij deelnemen aan de Kunstroute. Ons atelier ligt een eindje van Leuven. We hebben het gekocht en omgebouwd zodat het zowel leefruimte als atelier is. Dat

Karolien Wilmots

overleven: “Ik ben nu professioneel bezig sinds 2008, maar ik heb nooit het gevoel gehad enige steun te krijgen van de overheid. Omdat ik autodidact ben, is het voor mij erg moeilijk om steun te ontvangen. Doordat het zo zwaar is, denk ik dat er veel talentvolle mensen afhaken.”

Dirk Eelen, een deelnemend schilder, heeft minder het gevoel dat kunstenaars weinig steun krijgen: “Ik heb zelf nooit een subsidie aangevraagd bij de overheid, hoewel dat wel mogelijk is. De overheid hoeft mij niet te subsidiëren voor iets dat ik voor mijn plezier doe. Ik ben nu acht jaar professioneel kunstenaar en slaag er in mijn kost te verdienen.” Dit jaar exposeert hij onder andere enkele werken over de Syrische revolutie: “Het concept is voor ons kunstenaars heel eenvoudig: je zet je deur van het atelier gewoon open en er komt volk binnen. Elk jaar kan ik tijdens de Kunstroute wel een aantal werken verkopen zonder dat het mij veel energie kost.”

Open M

Lore Boon, de medewerkster tentoonstellingen in het M Museum in Leuven, licht toe hoe het museum ook haar steentje bijdraagt om regionale kunstenaars op weg te helpen: “In tegenstelling tot bij een normale tentoonstelling, vertrekken wij tijdens het project Open M vanuit een open oproep. Zowel amateurkunstenaars als eerder professionele kunstenaars worden door elkaar geëxposeerd. We kijken bij de selectie van de kunstwerken ook enkel naar het werk en niet naar de ervaring van de kunstenaars. Zo tonen we met Open M werken van verschillend allooi.

De inschrijvingen zijn al afgesloten, meer informatie op www.mleuven.be

KuVaLe

KuVaLe (Kunst van Leuven) is een project van zes studenten event- en projectmanagement aan de Katholieke Hogeschool Leuven. Ze moesten een minionderneming opstarten en kozen ervoor om iets te doen rond jonge kunstenaars. Jana Bosmans, een van de zes organiserende studenten, legt uit wat ze willen bereiken: “Naamsbekendheid geven aan jonge kunstenaars en hun de mogelijkheid bieden om met mogelijke kopers in contact te komen. Daarvoor organiseren we op op 25, 26 en 27 april een tentoonstelling in het Kartuizerklooster in Leuven. Door een aantal werken te verkopen kunnen de kunstenaars hun kosten terugverdienen.” (cv)

Meer info: www.kuvale.be

“Je moet niet op veel luxe rekenen. Het is vooral hard werken”

JAN VANDER ELST, ORGANISATIE

van de organisatie en draait al de volle acht edities mee in de Kunstroute. Zelf is hij al 29 jaar professioneel kunstenaar en heeft een atelier in centrum Leuven. “Ik heb doorheen de tijd een netwerk opgebouwd als kunstenaar, maar voor beginnende kunstenaars is het vaak heel moeilijk om te overleven. De

maakt het een erg gezellige locatie. De Kunstroute helpt ons vooral om hier wat lokale verankering te krijgen: mijn echtgenoot en ik zijn beiden Franstalig. We spreken wel Nederlands maar het is soms moeilijk om te aarden.” Doorheen de jaren hebben Clif en Yari hard moeten knokken om als kunstenaars te

Kroniek van een aangekondigde neergang

In het kader van het Interfacultair Theaterfestival trachten tien theatergezelschappen hun publiek een onvergetelijke cultuuravond te bezorgen. Katechetika ondergraaft met Pier de oppervlakkigheden van het bestaan hoezeer de essentie ervan ook ongrijpbaar blijkt.

NILS DE NEUBOURG

In een weloverwogen bric-à-brac als decor vinden we een klok terug die stilstaat op vijf voor twaalf: een teken aan de wand voor het hoofdpersonage Pier. De sfeer is zwanger van een schijnbaar onafwendbare emotionele uitbarsting.

Fragmentarische stukken in onder meer het appartementsblok en de Delhaize onthullen beetje bij beetje Piers somber verleden terwijl we zelf getuige zijn van zijn psychologische ondergang. Sluipend verteren de geplogenheden en de lichtheid van het bestaan met een Telenetverkoper en de onwelwillende klantendienst van Ikea zijn decorum waardoor enkel een op hol geslagen vuurbal overblijft. Gemoedsrust is het enige wat hij wil, zo vertelt het hoofd-

karakter. Het niet in drank of seks te hebben gevonden, gaat Pier op zoek naar een radicalere catharsis.

Met Pier schotelt Katechetika ons een verhaal voor waarin zowel de aanleiding als afwikkeling op zich laat wachten. Er wordt hard ingezet op personageontwikkeling en sfeerschepping. Katechetika slaagt erin om in de holle klankkast van een Zwartzusterkapel die beklemmende stemming te creëren. De *state of mind* van de personages en de plotafwikkeling wegen beide even zwaar door. Hierdoor wordt je als toeschouwer ook meer betrokken: de onmacht is tastbaar terwijl je het verhaal toch vooruit wil zien gaan. De rechtstreekse

interactie van de personages met het publiek en het rechtstreeks aanspreken ervan helpen hier natuurlijk bij.

Donker randje

Enige *theatraliteit* is niet vreemd aan religie. Dat is ook te zien aan de godsdienstwetenschappers: alle acteurs durven zich helemaal te geven zonder z'n personage als een pastiche van zichzelf te vertolken. Ieder nevenpersonage is net genoeg overgediept om het als typetje te overstijgen en zelfs een *tristesse* erin op te wekken. Toch worden de clichés niet geschuwd. We houden er bijvoorbeeld van hoe Piers burens de voorkeur van de *mémés* van deze wereld voor de felkleurige bloemenblouse ac-

curaat wisten te kopiëren of hoe Mélanie de kassierster subtiel maar toch net dat tikkeltje te hard is opgemaakt. Details die de personages menselijker maar ook meteen mistroostiger maken. Humor is met andere woorden zeker te vinden in het stuk, zij het dan als humor met een zeer donker randje.

Om het als een stomp in de maag te omschrijven, valt Pier misschien net iets te licht uit. Dat neemt echter niet weg dat Katechetika de toeschouwer meeslept in haar voorstelling en ze er achteraf ook over doet nadenken. We blijven dan ook achter met vragen. Maar dat zijn misschien het soort vragen waarop we nooit het antwoord zullen kennen.

Cultuur en opinie

RECORD STORE DAY 2013

Hoop voor vinyl?

Toen men er zes jaar geleden mee begon in de Verenigde Staten, kraaide er geen Belgische haan naar. De afgelopen jaren is Record Store Day echter uitgegroeid tot een symbool, een dag waarop de onafhankelijke platenzaken in de verf worden gezet.

OLIVIER SCHUERMANS

Zaterdag 20 april kon men in een groot deel onafhankelijke platenzaken genieten van onder andere Bed Rugs, Float Fall, Minguz en Tiny Legs Tim. Ook in Kunsten-centrum Vooruit in Gent kwamen een aantal artiesten waaronder Sherman, Jan Swerts, The Van Jets en Dans Dans langs.

Marlein Parlevliet, de coördinatrice van het event in de Benelux en Scandinavië, legt uit: "Het begon als een samenwerking tussen

de majors en de onafhankelijke platenzaken. Nu doen ook de independents mee, van kleine metallabels tot obscure dancelabels. Ik denk dat geen enkele muzikliefhebber denkt: "Nou, voor mij zit er dit jaar niets bij!"

Voor zowel muzikliefhebbers als platenzaken is Record Store Day een topdag. Bob Driege, zaakvoerder van de Gentse platenzaak Vynilla, vertelt: "Een normale klant koopt er twee à drie, nu gaan ze buiten met zes à tien platen. Ze weten dat er nu gekocht moet worden,

want de dag erna is het te laat." Zo waren er releases van Triggerfinger (tevens ambassadeur dit jaar), Netsky, Trixie Whitley en Echo Beatty. Dat de winkels zelf het initiatief nemen om releases uit te brengen, is bijzonder en iets dat niet gebeurt in Nederland bijvoorbeeld.

Exclusief

Overall ter wereld verheugden muziekfanaten zich op Record Store Day. In Nederland waren er bijvoorbeeld driehonderd optredens op één dag, wat het een van de grootste festivals van het land maakt, aldus Parlevliet. In Londen pakte winkel Rough Trade uit met een optreden van muziklegende Paul Weller. Tom Odell bracht een EP uit met covers van The Beatles en Cyndi Lauper en ook The XX, The Black Keys en Sigur Rós zorgden voor exclusief materiaal.

Is vinyl bezig aan een comeback? Volgens Parlevliet en Driege alleszins wel. "De drang naar een fysiek product is groot," merkt Parlevliet. "Via het internet is muziek mak-

kelijk bereikbaar, maar muzikliefhebbers hebben toch graag wat in handen. Artiesten en labels willen zich tegenwoordig niet beperken tot cd of digitaal en kiezen bewust voor vinyl." Volgens Driege is de cd als product veel waarde verloren door de lucratieve technieken van sommige platenmaatschappijen zoals van één cd verschillende versies te verkopen. "Een cd is bovendien duplicerbaar in dezelfde vorm, een elpee niet."

Crisis is het nog steeds, maar Parlevliet benadrukt dat er dit jaar in Nederland zes nieuwe winkels openden die vinyl combine-

ren met lifestyle, zoals vintage, skateboardkleden of zelfs een kapper. Ze ziet de platenzaak van de toekomst meer als een gezellige ontmoetingsplek met een podium, eventueel een koffiebar en meer vinyl. Driege is op zijn beurt van mening dat dat een meerwaarde kan zijn, maar niet dé noodzakelijke uitweg om te overleven. Hij gelooft dat de traditionele muziekwinkel anno 2013 nog een toekomst heeft, zolang je een brede keuze hebt en je je werk goed doet. De dood van vinyl is dus nog niet voor morgen.

.....

“Een normale klant koopt er twee à drie, nu gaan ze buiten met zes à tien platen”

.....

BOB DRIEGE, PLATENZAAK VYNILLA

Opinie | Naar een nieuw evenwicht tussen produceren en experimenteren

Een rectorverkiezing is een moment waarop we wellicht ervaren de toekomst mee in handen te kunnen nemen. Het moment ook dat we met z'n allen geloven dat er voor de universiteit een keuze is, dat bestuur en beleid er toe kunnen doen, en dat gelatenheid en machteloosheid niet hoeven te overheersen. In die geest willen we de kandidaten graag één kwestie voorleggen waar de toekomst van de universiteit mee in het spel is. Het gaat om de keuze tussen een universiteit waar produceren dan wel experimenteren centraal staat.

In het eerste geval gaat het om producten, producenten en resultaatgerichtheid. Zowel onderwijs als onderzoek worden dan primair gezien als activiteiten die output genereren en erdoor aangestuurd worden. Deze visie vraagt als vanzelf om een beleid dat er naar streeft de output te verhogen door de effectiviteit en efficiëntie doorgedreven te optimaliseren. Vandaar ook dat produceren van onderzoeksoutput en leerresultaten samengaan met een beleid van permanente mobilisering van mensen en kapitaal, en van 'kwaliteit' die constant geëvalueerd moet worden.

In een universiteit waar experimenteren op de voorgrond staat, gaat het in de eerste plaats om een zoektocht: naar nieuwe kennis en gedachten. Om een open zoektocht, omdat men, zoals in een laboratorium, zelfs niet weet of men iets zal vinden. Het experimenteren wordt niet gestuurd door een vooraf bepaalde voorstelling van de 'output'. Het wordt 'input'-gedreven door vragen, vermoedens, nieuwsgierigheid. Zo een universiteit veronderstelt: geduldig uitproberen en bestaande kaders op het spel durven zetten. Dit vraagt om: vertrouwen in de maatschap-

pelijke en dus niet vrijblijvende waarde van experimenteren en is verbonden met een maatschappelijke verantwoording. Binnen de universiteit vereist dit een klimaat van aandacht, engagement en debat, dat een essentiële vertraging impliceert. Vertraging in die zin dat we de maatschappelijke plicht hebben ook stil te staan bij wat we doen en denken en dit vanuit het simpele maar verrijkende idee dat we verkeerd zouden kunnen zijn. De universiteit geeft dan ook tijd aan onderzoekers, docenten en studenten om op die manier stil te staan.

De ideaalbeelden van produceren en experimenteren zijn geen kwestie van 'of-of', maar we delen met velen de mening dat 'productie' de KU Leuven is gaan overheersen. Er is nood aan een nieuw evenwicht.

De negatieve gevolgen van een productiemodel in onderzoek zijn recentelijk ten volle tot uiting gekomen als gevolg van onder meer de publicatiedruk. Hier vragen we aandacht voor het onderwijs. We stellen meer en meer een resultaatgerichtheid vast in onderwijs: niet enkel door de outputfinanciering, maar ook in de concrete vormgeving zelf. De nadruk op 'leerresultaten' is illustratief: het onderwijs wordt een gesloten productieproces en leren een accumulatie van leerresultaten. Dit maakt van het onderwijs een productieband, waar uiteindelijk niet enkel de opleiding maar ook elke docent kan worden afgerekend op de geproduceerde leerresultaten. Onderwijs wordt dan contractuele dienstverlening. Instrumenteel denken staat centraal, juridisering een logisch gevolg. En dit leidt tot een omvattend toetsbeleid dat moet garanderen dat alle leerresultaten

eenduidig zijn vast te stellen. De nieuwe vorm van visitatie is op de controle van dit 'productieproces' ingesteld.

In de visie die vertrekt van experimenteren is onderwijs een open vormingsproces. De student is iemand die zoals in een laboratorium op een onderzoekende manier leert en de grenzen opzoekt en aftast naar nieuwe gedachten. Ook de docent bevindt zich in de positie van iemand die voortdurend op zoek is. Dit betekent dat een universiteit van beiden vraagt om ook steeds een (goed voorbereide) stap in het onbekende te zetten. Een vormingsproces omvat eveneens 'vormingsdoelen' waardoor men mensen vormt tot maatschappelijk betrokkenheid en kritische ingesteldheid. Deze visie veronderstelt een type kwaliteitszorg waar minder de output maar de 'input' centraal staat: bv. een collegiale toetsing en waardering van visie, voorbereiding en onderwijsplan van docenten. Het vraagt ook een experimenteren met nieuwe onderwijsvormen en-middelen. Cruciaal hiervoor is het vermijden van administratieve overlast. Hier dringt zich een beleid op dat uitgaat van vertrouwen, maar ook van duidelijke verwachtingen, debat, collectieve verantwoordelijkheid en afspraken. De klassieke gedachte dus van een academische 'zoekende' gemeenschap waar we als docent en student deel van uitmaken. Dit is meteen ook de noodzakelijke dam tegen een juridisering die niet alleen kostelijk en tijdrovend is, maar docenten en studenten ook vaak verweesd en nog meer wantrouwend achter laat.

Deze alternatieve visie op onderwijs, en op onderzoek, is geen fata morgana. Maar ze veronderstelt wel de keuze om de tenden-

sen tot overwegend output-gericht denken een halt toe te roepen, bestaande initiatieven rond vormend onderwijs te waarderen en nieuwe experimenten te ondersteunen. Onze vraag aan de rector-kandidaten is of ze zich samen met de universitaire gemeenschap aan deze boeiende zoektocht willen wagen.

Stephan Claes, Jan Elen, Jacques Haers, Jan Masschelein,

Didier Pollefeyt, Bart Raymaekers, Maarten Simons, Manuel Sintubin, Nicolas Standaert, Jan Tytgat

Dit is een sterk ingekorte versie van een petitie die bij het ter perse gaan van Veto reeds werd ondertekend door 390 leden van de KU Leuven. Meer info: www.ipetitions.com/petition/naar-een-evenwicht-tussen-produceren-en/

ALMAMENU VAN DE WEEK

22-26 april 2013

A1 = alleen Alma 1   **A3** = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2   = vegetarisch

maandag

Scampibrochette met dilleroomsaus, broccoli en saffraanrijst	€ 4.60
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en forestieregroenten	€ 5.20
BBQworst met provençalse saus A2+A3	€ 3.00
Gierstburger met aardappelsalade en rucola A2+A3	€ 5.20
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese veggie groot A1+A3 	€ 3.50
Steak met groenten en saus A1	€ 5.60

dinsdag

Cordon bleu met pizzaiolasaus en duo van knolselder en courgette	€ 5.20
Gemarineerde kipfilet met tzazikisous, salade en aardappel in de schil	€ 5.20
Quornfilets met paprikamix 	€ 5.60
Vleesballetjes in mosterdsaus	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	€ 5.20
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.50
Steak met groenten A3	€ 5.20

woensdag

Koninginnenhapje	€ 4.00
Vegetarische lasagne 	€ 4.60
Visfilet met kruidenboter en slaatje	€ 5.60
1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A3	€ 5.60
Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat A1+A3	€ 5.20
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Spaghetti bolognese groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese klein A2	€ 3.00
Spekreepjes met erwtes en wortelen A3	€ 3.00

donderdag

Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	€ 5.60
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof	€ 4.60
Capellini carbonara A2+A3	€ 3.00 - 3.50
Chili sin carne met saffraanrijst A1+A3 	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese veggie groot A2+A3 	€ 3.50
Steak met groenten A3	€ 5.20
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 5.20

vrijdag

Hazelnootburger met tomatenroomsaus, boontjes en sultanrijst	€ 5.20
Koninginnenhapje 	€ 4.00
Luikse pens met rode kool	€ 3.00
Varkensspies met choronsaus en groentenebly	€ 5.20
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en allerhande snuisterijen!

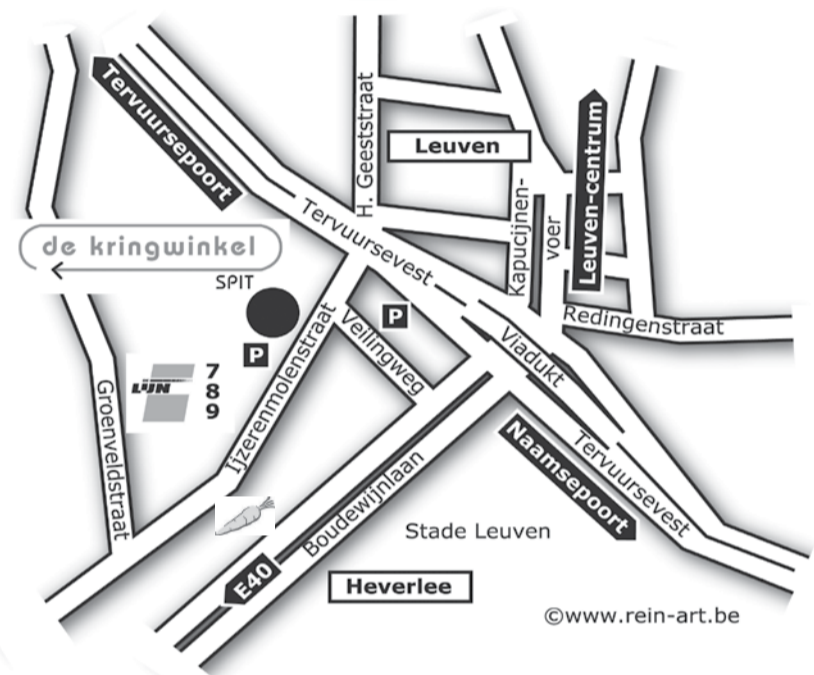
Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee

Open: ma-vr: 10-18u

zat: 10-17u

zondag gesloten

tel. 016/65.29.57   www.spit.be

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

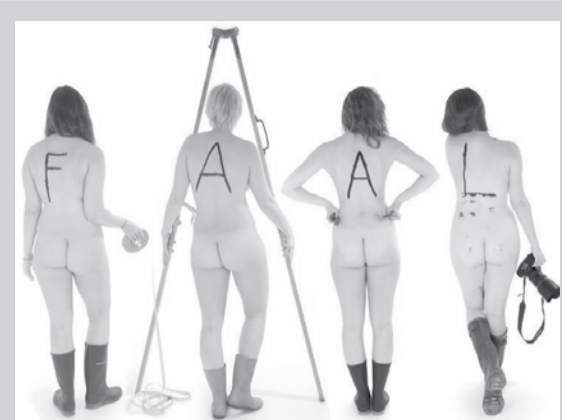
Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

Open brief LOKO wordt constructief onthaald op rectoraat

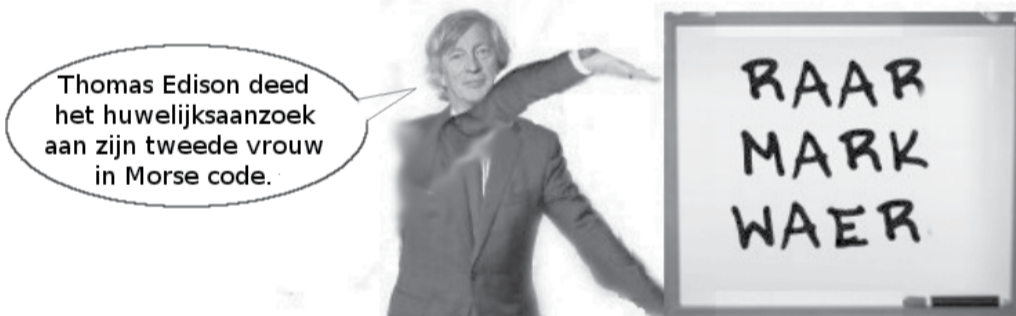
Dyslectische fotograaf gooit roet in het eten bij fotoshoot naaktkalender Alfa

Primeur: Louis Tobback erkend als erfgoed

Ook Syrische overheid richt Task Force op: "Syrische jongeren die naar Vlaanderen trekken komen geradicaliseerd terug"

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 21
Maandag 22 april 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jelle "Scheenbeenblessures" Mampaey
Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Mensen" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Jens "De heuvel van de Naamsestraat" Cardinaels, Wouter "Bussen in het algemeen" Goudeseune, Pieter "Nat gras in het stadspark" Hiele, Charlotte "Fietsdiefstal" Vekemans, Philip "Achterdocht" Gallasz, Sam "Democratie" Rijnders & Andrew "Tobback" Snowball

Schrijvers:
Jasper "Klokkengelui om het kwartier" Van Loy, Caroline "Eenrichtingsverkeer voor fietsers in de Tiense" Van Rhee, Ruben "Antwerpen" Van Lent,

Pieter "Twitter" Rombouts, Eva "De Campuskrant" Schalbroeck, Sander Cox, Caroline "Vet" Hermans, Nele "Pintjes" Hiele, Nils "Eerstejaars" De Neubourg, Olivier "Schoenen in de bibs" Schuermans, Korneel "Toeristen" Deschamp, Anneke "Mannen met trompetviolen in het straatbeeld" Salden, Jan "Sluitingsuren" Blykers, Christoph "Rode lichten in de Tiensestraat, vooral 's nachts" Meeussen, Frank "Kasseien" Pietermaat & Pieter "Studenten met rolvaliesjes" Haeck

Fotografen:
Karolien "Ginger bashing" Wilmots, Thomas "De meerderheid" Vanoppens,

Tekenaars:
Jeroen "Zedigheid" Baert
Dtp:
Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Thomas "Beveiligingscamera's" Cliquet, Jens Cardinaels, Charlotte Vekemans & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Studentenkringen" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, dingen die het stadsbestuur mag afschaffen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Liesbeth Van Impe

“Politiek spektakel helpt de zaak niet vooruit”

Met de moeder aller verkiezingen in 2014 in zicht is Liesbeth Van Impe, politiek hoofdredacteur van Het Nieuwsblad, hard voor de media én de politici. “Media overschatten hun macht.”

PIETER HAECK & MARGOT HOLLEVOET

Hoe machtig zijn de media nog?

Liesbeth Van Impe: «Steeds vaker is het nieuws 's ochtends groot, 's middags zeer groot, maar zijn we het 's avonds alweer beu. Die snelle nieuwscyclus maken dat we heel hard kunnen roepen, maar dat onze macht veel kleiner wordt. Net omdat er zo'n opeenvolging van verhalen is, moet je al hyperactief zijn om ook de opvolging van al die verhalen te verzorgen. Media overschatten hun macht.»

Is dat dan de nieuwe taak van de media? Hun verantwoordelijkheid nemen om meer aan opvolging te doen?

Van Impe: «De media moeten inderdaad beter de opvolging voorzien dan altijd maar van crisis naar crisis te hollen. Het is voor

te beleven is. Een signaalfunctie dus, maar geen doorsnede over wat mensen denken of wat hen bezig houdt. Want er leven nog een pak mensen zonder het fenomeen Twitter en zij weten niet dat ze als groep ergens kwaad over zijn.»

Hijgerigheid

Ook in de politieke verslaggeving is het credo tegenwoordig snel, sneller, snelst. Spelen de media daar geen kwade rol in?

Van Impe: «De snelheid is effectief een factor. Vroeger, toen er geen gsm's waren, had je de telefoonlijsten met drie, vier vaste nummers van een politicus. Thuis, zijn moeder, zijn secretaresse en eventueel zijn chauffeur als die een autotelefoon had. Dat stond dan in grote letters "AUTOTELEFOON" op de lijst geschreven, alsof dat een nieuwigheid was (*lacht*). Toen moesten journalisten rondbellen, want je kreeg poli-

omdat je een sms krijgt dat je moet antwoorden. Dat wij dat proberen is onze job.

«Dat was juist de grote verbijstering in 2007 bij de politieke redacteurs toen de crisis begon. Daarvoor ving je bijna altijd bot bij heel veel dossiers – zeker toen de regering aan het vergaderen was. Maar in 2007 werd de telefoon plots wel opgenomen. Er werd vanalles verteld over de onderhandelingen. Alles lag op straat, iedere dag kreeg je opnieuw het verhaal netjes te horen. Ja, zo kun je in de politiek natuurlijk niet werken.»

Moeten journalisten daar soms niet zelf iets terughoudender in zijn? Voor het algemeen belang?

Van Impe: «Politieke journalisten moeten niet zelf de beslissing nemen om minder te bijten, minder te wroeten. Jean-Luc Dehaene zei: "Een journalist heeft niets in mijn keuken te zoeken. Ik kan ze niet verwijten dat ze proberen binnen te komen, maar ik probeer ze wel buiten te houden. Raak je toch binnen: goed gedaan." Het is nu éénmaal een discipline die politici nodig hebben.»

«Het is niet zo waanzinnig moeilijk om journalisten buiten te houden. Je moet gewoon zwijgen. Op belangrijke vergaderin-

Profilering

Nu we het toch over onderhandelingen hebben. De verkiezingscampagne van 2014 is al in volle hevigheid begonnen.

Van Impe: «Helaas wel. Dat is schandelijk veel te vroeg. Weinig journalisten hebben zin om daar al aan mee te doen, maar er vinden al bepaalde zaken plaats. Wij kunnen alleen maar registreren dat Kris Peeters (*de Vlaamse minister-president, red.*) anderhalf jaar voor de verkiezingen al als kopman gelanceerd wordt. Dat N-VA-voorzitter Bart De Wever eigenlijk nooit gestopt is met campagne voeren. Dat sp.a-voorzitter Bruno Tobback er zich vervolgens probeert tussen te wringen en dat Open Vld laat weten dat zij voorlopig nog niet meedoen.»

«Je merkt duidelijk dat de laatste jaren de profilering de overhand begint te krijgen en dat daardoor lastige beslissingen nemen moeilijk begint te worden. We zitten stilaan in een systeem waar we van campagne naar campagne gaan. Een campagne is natuurlijk wel essentieel voor een democratie. Politici verdedigen hun realisaties, anderen vallen die aan. Maar dat is wel de gemakkelijke fase. De fase daarna is minstens even belangrijk voor de democratie, de fase waarbij je dingen gaat waarmaken. De

“We hebben nog nooit zoveel van politici verwacht en tegelijk zijn ze nog nooit zo machteloos geweest”

ons de ultieme oefening in discipline geworden om na te denken waar we vorige week ook alweer opgewonden over waren.»

«Het gevaar is dat je een nieuwsstroom krijgt die deels gedreven wordt door verveling. Maar nieuws is niet voorbij omdat we stilaan verveeld worden, natuurlijk. Het vraagt deels wel wat discipline. Door alle technologische revoluties, een nieuwe manier van werken, de globalisering... zijn we daar nog heel hard zoekende in. Maar we blijven daar best wel alert voor, als we willen vermijden dat we van pure opwinding in elkaar stuiken.»

Die technologische revoluties zorgen ook voor intenser contact met het lezerspubliek via de site en sociale media. Hoe moet een krant daar mee omgaan?

Van Impe: «Ik vind zoiets een ongelooflijk moeilijk gegeven. Je zit altijd met de vraag van representativiteit. Is de groep die je hoort in de lezersreacties een grote groep of de groep die het luidste roept? Ook bij Twitter vind ik het heel gevaarlijk om te denken dat je daar puur en onversneden de publieke opinie hoort. We zijn daar zeer terughoudend in. Ik zie het eerder als nieuwsbron.»

Hoe kan een medium als Twitter dan het nieuwsaanbod bepalen? Hoe moet een redactie daar mee omgaan?

Van Impe: «Het is een soort van alarmfunctie. Twitter zorgt ervoor dat je af en toe denkt: oei, daar is iets te doen. Maar dan moet je effectief ook checken of er iets

tici moeilijk te pakken. Vandaag is iedereen altijd bereikbaar, wat voor een zekere hijgerigheid zorgt. Er gebeurt iets? We staan meteen op de stoep.»

«Dat zorgt ervoor dat politici veel minder de ruimte krijgen om te zeggen: "Ik weet het niet." Of dat ze kunnen zeggen dat ze het nog eens moeten bekijken. Het begrip daarvoor is heel hard afgenomen, daar moeten we niet flauw over doen. Natuurlijk, als de daklozen in de vrieskou liggen, dan kun je van een politicus onmiddellijk actie vereisen. Maar bij complexe problemen moet je aanvaarden dat het langer duurt.»

Was dat het pijnpunt bij de regeringsonderhandelingen?

Van Impe: «We hebben een rol gespeeld. Maar diegene die het konden stoppen waren de politici zelf. Het is niet omdat je gsm rinkelt, dat je hem moet opnemen. Het is niet

gen zit er nooit zoveel volk. Als zij onderling beslissen om te zwijgen, weten wij niets. Ik leg in de eerste plaats de verantwoordelijkheid bij de andere kant.»

Is het probleem van lekken nog altijd aanwezig?

Van Impe: «Het hangt gewoon van een paar individuen af. Het volstaat dat de politici die zwijgen weer het overwicht krijgen, zoals Dehaene indertijd. Bij Guy Verhofstadt was het ondenkbaar hem te contacteren tijdens een vergadering. Letterme daarentegen zat sms'jes te beantwoorden terwijl hij vergaderingen voorzat. Maar ik geloof dat de meeste politici wel door hebben dat ze het zichzelf verschrikkelijk moeilijk maken. En ik ga er ook van uit dat de echte beslissingen altijd wel in een achterkamertje bedisseld zullen worden. Publiek spektakel helpt de zaak niet vooruit.»

ware kunst van politiek lijkt mij nog altijd die tweede fase te zijn.»

«Het probleem is dat de politici die goed zijn in die eerste fase niet noodzakelijk goed zijn in de tweede fase, het beleid. Je bent alleen maar een toppoliticus als je in beide goed bent. Wij als media zijn zo de nadruk op de campagne aan het leggen, dat we bijna geen tools meer hebben om beleid te beoordelen.»

Sommigen voeren aan dat dat beleid niet meer veel voorstelt. Alles wordt ons uit de handen genomen door Europa.

Van Impe: «We hebben nog nooit zoveel van politici verwacht en tegelijk zijn ze nog nooit zo machteloos geweest. Maar er blijft behoorlijk wat macht over. De grenzen worden wel door Europa opgelegd, maar het is dan gewoon de kunst om binnen die grenzen wel nog beleid te voeren.»

Karolien Wilmots